

Leuven autovrij binnen oude stadsring

De Leuvense meerderheid, bestaande uit sp.a en CD&V, wil alle straten binnen de oude stadsomwalling van Leuven binnen enkele jaren autovrij maken. De plannen worden momenteel uitgewerkt en zullen opgenomen worden in het beleidsplan van de nieuwe ploeg dat in januari verschijnt.

JELLE MAMPAEY

Over vier jaar zullen alle straten binnen de oude stadsomwalling autovrij worden. Dat zegt schepen van openbare werken Dirk Robbeets (sp.a). Het is de bedoeling dat bewoners en leveranciers zich nog wel met de auto in die zone kunnen begeven.

“Het is een goede zaak om mensen aan te zetten meer te voet of met de fiets te gaan,” zegt Robbeets. “Leuven is geen grote stad, alles is goed bewandelbaar of *be-fietsbaar*. Ik denk dat elke Vlaamse stad ondertussen begrepen heeft dat het de enige manier is om een stad terug aantrekkelijk te maken.”

Restanten van die oude stadsomwalling zijn nog te vinden in het stadspark, op de terreinen van het Sint-Pietersziekenhuis en aan het Handbooghof aan de Brusselsestraat. Ook de Janseniustoren maakt er deel van uit.

Straten die binnen de oude omwalling vallen, zijn onder andere een deel van de Naamsestraat, de Vital

Decosterstraat, de Vaartstraat, de Mechelsestraat, de Bondgenotenlaan, de Rijschoolstraat en de Vismarkt.

DE BRUUL

De hele operatie hangt samen met de bouw van de ondergrondse parking aan de Bruul. Die parking moet een compensatie worden voor het verdwijnen van parkeerplaatsen aan de Vismarkt en de Mechelsestraat. Zowel bezoekers als bewoners zullen hun auto daar kunnen achterlaten. Ook de parkeerplaatsen op het Sint-Jacobsplein zouden op termijn kunnen verdwijnen. Pas wanneer de Bruulparking gebouwd is, kan men beginnen werken aan een autoluwe binnenstad.

Jan Mertens, voorzitter van Groen Leuven is voorzichtig positief: “Ik heb nog geen concrete plannen gezien, maar elk plan om meer stukken van de stad autoluw te maken is goed. Men mag echter niet verderop nieuwe parkeergarages bouwen. Dan is er ecologisch geen winst.” Groen is

tegenstander van de Bruulparking, die een onderdeel vormt van de autoluwe binnenstad. “Er komen 600 plaatsen voor auto's bij. Zo trek je meer auto's aan binnen de ring, wat zorgt voor meer CO₂-uitstoot. Hoe kan je dat verzoenen met het plan om klimaatneutraal te worden?”

De meerderheidspartijen willen met dit plan meer ruimte geven aan fietsers en voetgangers. Volgens Mertens is er nog veel werk aan de winkel voor Leuven echt een fietsstad is. “De huidige meerderheidspartijen durven te weinig kiezen voor de fiets als een volwaardig vervoermiddel. Leuven is geen fietsstad. Het is niet

omdat er veel fietsen zijn dat het een fietsstad is.”

Rik Daems (Open Vld) is geen tegenstander van meer autoluwe straten, maar vindt dat de discussie op een rationele manier gevoerd moet worden. “Het gevecht tussen wagen en niet-wagen moet ophouden. Vaak wil men gewoon alle auto's bannen. Dat is ook niet de bedoeling.” Hij benadrukt dat de handel er niet onder mag lijden. Ook Renate Huffkens (N-VA) is gewonnen voor meer autoluwe straten: “We moeten meer plaats geven aan fietsers en voetgangers in Leuven.”

Beeld

Enkele studenten trainen voor de 24 urenloop, die deze week gehouden wordt. Door Andrew Snowball.

TEN
2
DE

Ook KHLeuven en KHLim fuseren

De Katholieke Hogeschool Leuven en de Katholieke Hogeschool Limburg fuseren. Mogelijk stapt ook Groep T in het project. De hogenscholenfusie is de zoveelste op rij. De Associatie KU Leuven wil evoluteren naar vijf hogescholen.

PAGINA 3

Jo Vandeurzen: “Aantal tiener-abortussen daalt”

Het aantal tieners dat een abortus laat uitvoeren, daalt. Dat zegt Vlaams minister van Welzijn (CD&V) Jo Vandeurzen in een interview.

PAGINA 9

Ludo Abicht over het Midden-Oosten

De toestand in het Midden-Oosten is explosiever dan ooit. Dat kwam Ludo Abicht vorige week uitleggen op vraag van de studentenvereniging Anthropolis.

PAGINA 10

Ólafur Arnalds

In IJsland maken ze *schoon muziekskes*. Niet alleen Sigur Rós kan er wat van, ook Ólafur Arnalds weet hoe je een liedje moet maken. Vorige week trokken we naar STUK voor een interview met hem. (je)

PAGINA 13

**VOLG DE
24 URENLOOP
LIVE**

**Van dinsdag 19 uur tot woensdag
21 uur**

Veto.be

Facebook.com/vetoleuven

Twitter.com/veto_be

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

veto
Trakteert

Ga naar
Facebook.com/vetoleuven
**En win tickets, cd's,
boeken...**

Dankzij de verkiezingen is de discussie weer opgelaaid. Leuven ontvangt steeds meer studenten, terwijl de infrastructuur niet meegroeit. Onlangs nog staakte de hele keuken van studentenrestaurantketen Alma uit ontevredenheid over de werkomstandigheden. Alma ontvangt te weinig subsidies terwijl ze steeds meer hongerige monden moet voeden.

Het infrastructuurprobleem beperkt zich niet tot Alma, maar strekt zich uit tot een tekort aan kwaliteitsvolle en betaalbare studentenkoten. Er moet duidelijk iets gebeuren. De studenten blijven komen, zowel uit binnen- als buitenland. Leuven is niet oneindig groot en zal vroeg of laat ontploffen als de universiteit en de stad niets ondernemen.

Een eerste voorstel dat ik zou willen doen, heeft betrekking tot buitenlandse studenten, voornamelijk Nederlanders, die aan onze Alma Mater komen studeren vanwege het lagere inschrijvingsgeld.

Ik gun hen van harte dat ze in deze prachtige stad willen studeren, maar ik vind het stuit me tegen de borst dat ze hetzelfde inschrijvingsgeld moeten betalen als Vlamingen, die via de belastingen al bijdragen tot de uitbouw van de infrastructuur van de universiteit.

Zou het niet logischer zijn om het inschrijvingsgeld een beetje te verhogen voor mensen die zich geen Vlaming mogen noemen? Die verhoging moet geen duizenden euro's bedragen, maar hooguit een driehonderdtal. Dat is nog altijd goedkoper dan de meeste studiegelden in het buitenland, maar op die manier dragen niet-Vlaming ook hun steentje bij aan de accommodatie van de universiteit, waarvan zij evenzeer gebruik maken als Vlaamse studenten. Zo kan er zeker voor een deel tegemoet worden

Leuven zal vroeg of laat ontploffen

gekomen aan de ondersubsidiëring van de Almarestaurants.

Nog een extra argument om de studiegelden voor buitenlanders te verhogen, is het simpele feit dat wij Vlamingen ook een hoger inschrijvingsgeld moeten betalen als we in Wallonië willen studeren. En dat is tot nader order nog steeds hetzelfde land.

KOTENTORENS

Om de kotenschaarste op te lossen, plant de stad binnen afzienbare tijd verschillende kotentorens, die plaats zullen bieden aan 3.500 studenten. Hoewel ik dit initiatief aanmoedig, betwijfel ik of de problemen hiermee zullen worden opgelost. Iedereen weet dat je files niet tegengaat door extra rijbanen te creëren.

Een structurele oplossing voor het stijgende studentenaantal, is het invoeren van een toelatingsproef aan de universiteit. Dat is niet tegenstrijdig met de democratisering van het onderwijs. Integendeel, met een toelatingsproef weten mensen meteen of de universiteit wel iets voor hen is. Als dat niet het geval blijkt, is de hogeschool geen stap terug.

Het voordeel aan die hogescholen is dat ze verspreid liggen over heel Vlaanderen, waardoor Leuven ontlast wordt van een te grote toeloop aan studenten. Natuurlijk kost een toelatingsproef ook geld, maar op lange termijn zal het lonen. Het slaagpercentage in het eerste jaar stijgt, als er al een eerste schifting heeft plaatsgevonden voor het eerste universiteitsjaar aanvangt.

THOMAS CLIQUET

Deze Splinter is de mening van de schrijver.

Jelle Mampaey

Jelle Mampaey

Jelle Mampaey

HBO5 EN HOGESCHOLEN MOETEN VERPLICHT SAMENWERKEN

Verpleegkundigen zijn argwanend

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) wil dat het hoger beroepsonderwijs – de zogenaamde HBO5-opleidingen – en de hogescholen samenwerken. Vooral het buitenbeentje verpleegkunde reageert bezorgd.

JENS CARDINAELS

Pascal Smet wil HBO5-opleidingen verplichten om samen te werken met hogescholen. Nu worden ze aangeboden door centra voor volwassenenonderwijs (cvo's) en middelbare scholen.

"Alleen door samenwerking kunnen er kwaliteitsvolle HBO5-opleidingen ontstaan," zegt Nina Malants, de woordvoerder van Smet. Ze wijst erop dat er de laatste jaren al spontane samenwerkingen zijn gegroeid. "Die kunnen intensiever en beter gestructureerd worden."

De plannen zullen volgens Malants gestaag gerealiseerd worden. "Een bruuske hervorming zou het laagdrempelige karakter en de aanwezig expertise in de opleidingen in gevaar brengen."

VOLLEDIGE INTEGRATIE

"De samenwerking zal bestaan uit één hogeschool, een aantal cvo's en secundaire scholen," zegt Koen Stassen van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), een onafhankelijke adviesraad van onder andere de on-

derwijsinstellingen, de vakbonden en studentenvertegenwoordigers. "De Vlaamse Hogescholenraad beschouwt de plannen als een opstap naar een volledige integratie. Wij vinden dat de samenwerking vanuit de eigenheid van de verschillende instellingen vorm moet krijgen."

Stassen ziet voordelen. "Cursisten van de cvo's en de middelbare scholen zullen gebruik kunnen maken van de studentenvoorzieningen van de hogeschool, zoals studentenrestaurants."

Volgens Marleen Mast, de directeur van cvo Crescendo uit Mechelen, zijn samenwerkingsverbanden de ideale manier om expertise uit te wisselen.

Maar er zijn pijnpunten in de voorlopige plannen. "Er moet een inhoudelijk verband zijn tussen de opleidingen van de cvo's en de hogescholen, maar dat valt niet te garanderen," zegt Stassen. "Een opleiding uit een cvo heeft niet noodzakelijk een tegenhanger in de hogeschool."

"Dat is inderdaad een probleem," zegt Mast. "Een hoge-

school mag samenwerken met meerdere cvo's, maar een cvo mag dat maar met één hogeschool."

"Om dat probleem te verhelpen heeft Smet een regeling uitgewerkt die bepaalt dat cvo's voor opleidingen waar hun partnerhogeschool geen ervaring mee heeft, mogen samenwerken met een andere hogeschool. Maar die oplossing vertoont gaten op het vlak van financiering en kwaliteitszorg.

Het is niet duidelijk in welke mate de opleidingen van de cvo's en de secundaire scholen zullen verhuizen naar de gebouwen van de hogescholen. "Alle campussen worden behouden. Het is geen fysieke integratie, maar een inhoudelijke samenwerking," zegt Stassen.

Volgens Mast moeten cvo's goed nadenken voor ze een partner uitkiezen. "Wellicht zullen studenten voor sommige vakken naar de hogeschool moeten. Maar daar zullen ze geen 100 kilometer voor willen afleggen."

VERPLEEGKUNDE

Smet moet rekening houden met een buitenbeentje: de opleiding verpleegkunde. Die wordt zowel gedoceerd op HBO5-niveau als op bachelorniveau. Verpleegkunde is de enige HBO5-opleiding die gedoceerd wordt in middelbare scholen.

Het verschil tussen een HBO5-verpleegkundige en een bachelor-verpleegkundige is miniem. "Ze heb-

ben volgens de regelgeving dezelfde bevoegdheden," zegt Stassen. Maar een HBO5-verpleegkundige verdient minder.

"Onderwijskundig zijn het verschillende opleidingen, maar ze leiden naar hetzelfde beroep," zegt Annie Goossens, de directeur Gezondheidszorg van de Antwerpse hogeschool Thomas More. "Maar bachelors stromen makkelijker door naar specialisaties zoals spoedver-

"We moeten erover waken dat de omkadering en de know-how van de HBO5-opleiding niet verdwijnt," zegt Laurent Kosten van het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs. "De HBO5-opleiding is voor veel studenten een tweede kans. Bovendien is verpleegkunde een knelpuntberoep, dus we moeten zoveel mogelijk mensen de kans geven om de opleiding te volgen."

"HBO5'ers kunnen gebruikmaken van studentenrestaurants"

pleegkunde. Sommige specialisatieprogramma's zijn enkel toegankelijk voor bachelors."

Goossens vreest niet dat beide opleidingen uiteindelijk zullen samensmelten. "Veel HBO5-studenten gebruiken hun opleiding als opstap naar de verkorte bachelor verpleegkunde. Aan dat principe zal niet snel getornd worden."

Sommige secundaire scholen die de HBO5-opleiding aanbieden, vrezen dat de extra ondersteuning die ze hun studenten aanbieden op termijn verloren gaat. In het hoger onderwijs is er onvoldoende ondersteuning voor de kwetsbare doelgroep die ze bedienen, vinden ze.

Sommigen vinden dat de samenwerking te ver gaat. Zo stellen ze zich vragen bij het feit dat zowel de middelbare als de hogeschool het diploma moet ondertekenen.

Kosten erkent dat er een probleem is met de dubbele ondertekening van diploma's. "Volgens mij mag een instelling een diploma van een opleiding wettelijk niet ondertekenen als ze die niet zelf aanbiedt."

Kosten benadrukt dat samenwerking een goede zaak is en dat er voorlopig geen reden is tot paniek. "Er moet nog onderhandeld worden met de onderwijskoepels en de vakbonden. Daarna moet het decreet langs het parlement passeren."

KHLeuven en KHLim (en Groep T?) fuseren

De hogescholen KHLeuven en KHLim fuseren tot een voorlopig naamloze university college. Ook Groep T zal waarschijnlijk deel uitmaken van de fusiehogeschool, al houdt ze een slag om de arm. "De Associatie KU Leuven kan ons niet verplichten te fuseren."

JENS CARDINAELS

De Katholieke Hogeschool Leuven (KHLeuven) en de Katholieke Hogeschool Limburg (KHLim) gaan fuseren. De samenwerking tussen de scholen, die lid zijn van de Associatie KU Leuven, wordt begin volgende maand nauwer. Dan krijgen ze naar verwachting dezelfde raad van bestuur.

"Financieel zitten we op het bot"

"Daarna wordt de organisatie van de fusiehogeschool uitgewerkt," vertelt Willy Indeherberge, de algemeen directeur van de KHLim. "Ten laatste in januari 2016 moeten beide hogescholen juridisch gefuseerd zijn."

Vanwaar die fusiedrang onder Vlaamse hogescholen? De afgelopen maanden fuseerden ook enkele Antwerpse hogescholen en eerder gebeurde in Oost-Vlaanderen en Brussel iets gelijkaardigs.

In eerste instantie fuseren ze omdat ze niet anders kunnen. De Associatie KU Leuven, waarvan de meeste Vlaamse hogescholen lid zijn,

wil evolueren naar vijf zogenaamde university colleges. De fusiehogeschool tussen de KHLeuven en de KHLim - en mogelijk Groep T - wordt daar een van.

"In de toekomst moeten hogescholen tussen 9.000 en 15.000 studenten hebben," zegt Indeherberge. Nu hebben ze er ongeveer 5.000. Bovendien verliezen ze volgend academiejaar studenten wanneer de academische opleidingen integreren in de universiteit."

Volgens Toon Martens, de algemeen directeur van de KHLeuven, heeft de fusie financiële voordelen. "Financieel zitten we op het bot. Als we dezelfde kwaliteit willen aanhouden, moeten we fuseren. Er zal op lange termijn kunnen worden bespaard op de ondersteunende diensten. Het geld dat vrijkomt kan worden gebruikt voor het onderwijs."

De KHLim is heel wat terughoudender wat besparingen betreft. "De fusie is niet bedoeld om te besparen," zegt Indeherberge.

Martens denkt dat studenten in de toekomst meer studietrajecten zullen kunnen volgen. Meer campussen wil zeggen: meer opleidingsmogelijkheden. "We denken aan multicampusonderwijs. We denken er niet aan om campussen te sluiten."

Moeten studenten van de fusiehogeschool pendelen tussen Hasselt en Leuven? "Nee, we willen meer ICT inzetten," zegt Martens. "Denk maar aan videoconferencing. Die middelen zullen de studenten later in hun job ook moeten gebruiken."

Ook voor de internationale uitstraling is de fusie belangrijk, vindt Martens. "Buitenlandse instellingen kijken meer en meer naar de grootte en de kwaliteit van de thuisinstelling van uitwisselingsstudenten."

Volgens Martens kan zijn hogeschool door de fusie beter concurre-

ren met andere hogescholen. "Door de krachten te bundelen, kunnen we ons marktaandeel behouden, ook in de aangrenzende provincies. 17 procent van onze studenten komt uit de provincie Antwerpen."

GROEP T

Zowel Indeherberge als Martens achten de kans groot dat ook Groep T zal meestappen in de fusiehogeschool. Yves Persoons, de communicatiemanager van Groep T, klinkt heel wat terughoudender. "Er zijn verkennende gesprekken bezig. Meer

niet. We zijn nog geen enkel engagement aangegaan."

Nochtans vereisen de plannen van de Associatie KU Leuven, waar Groep T deel van uitmaakt, dat Groep T meefuseert. "Dat klopt, maar de Associatie KU Leuven kan ons niet verplichten te fuseren. Er zijn andere vormen van samenwerking."

Martens hoopt dat Groep T snel zal toehappen. "Zo kunnen ze de fusie mee vormgeven. We houden alvast enkele plaatsen vrij in de raad van bestuur en de werkgroepen die worden opgestart."

STUDENTEN BEGELEIDEN STUDENTEN

“Een algemene politiek bestaat niet”

Niet enkel professoren geven les aan de KU Leuven, ook assistenten nemen lessen op zich. Niets verwonderlijks dus. Maar wat met studenten die andere studenten begeleiden? Ook dat fenomeen is blijkbaar niet nieuw aan de KU Leuven.

WOUTER GOUDESEUNE EN NELE HIELE

“Masterstudenten worden al lang ingeschakeld om eerste- en tweedejaars te begeleiden,” zegt Ludo Melis, de vicerector van de KU Leuven. “Dat is spontaan gegroeid. Een algemene politiek bestaat er niet.”

“Kleine groepjes, zodat studenten durven spreken”

“Het doel is drievoudig. Ten eerste is het bedoeling dat de drempel lager ligt bij studenten om vragen te stellen. Ten tweede kan het voor de begeleiders zinvol zijn om ervaring als lesgever te kunnen opdoen. Ook voor wie geen leerkracht wil worden, is het waardevol om iets goed te kunnen uitleggen. Ten derde is het mogelijk om op die manier in kleinere groepen sessies te organiseren.”

WETENSCHAPPEN

Aan de departementen Wiskunde en Computerwetenschappen worden masterstudenten ingezet vanwege een tekort aan Nederlandstalige assistenten. Walter Van Assche, de departementsvoorzitter Wiskunde, is positief: “Dit jaar hebben we acht jobstudenten. Het systeem kost ons natuurlijk geld, maar het is graag besteed. Het enige minpunt is dat we niet toelaten dat de begeleiders verbeteren. Ze mogen dus geen tussentijdse toetsen verbeteren en ook permanente evaluatie is niet mogelijk.”

De invulling van de taken van de begeleiders hangt af van de faculteit en het departement. “Onze jobstudenten staan nooit alleen voor een groep. Er is altijd iemand met meer ervaring aanwezig,” aldus Ronald

Cools, de voorzitter van het departement Computerwetenschappen.

ASSISTENTENVORMING

Jan Rombouts, een begeleider aan het departement Wiskunde, vertelt dat de begeleiders zelf goed opgevolgd worden: “Er is een startsessie geweest met het hele didactische team van het vak. Ook moeten we een assistentenvorming volgen, waarin we voornamelijk didactische tips krijgen. We worden bovendien opgevolgd via een persoonlijk portfolio op het internet dat we moeten aanvullen.”

Zijn collega Jeroen Wynen is tevreden over zijn studentenjob: “Mijn voornaamste reden om oefensessies te geven is om ervaring op te doen in het lesgeven en begeleiden van studenten. Natuurlijk is de vergoeding mooi meegenomen. Het neemt niet al te veel tijd in beslag, drie uur oefenzitting per week en ongeveer eenzelfde hoeveelheid aan voorbereiding. Maar die tijd steek ik er maar al te graag in, gezien de ervaring die je er voor terugkrijgt.”

LETTEREN

Ook aan de Faculteit Letteren worden studenten ingeschakeld om andere studenten te begeleiden. Dat gebeurt bijvoorbeeld om de studenten uit het eerste en tweede jaar Frans te begeleiden bij de conversatiegroepjes, waarbij het doel is om vlot Frans te leren spreken door spontane gesprekken.

Anne Chantal André-Dumont neemt de begeleiding van zo'n groepje op zich: “Als het nodig is, geef ik feedback. We werken met een kleine groep die meestal dezelfde blijft. Op die manier kunnen de studenten elkaar leren kennen en is er voldoende vertrouwen om te durven spreken en fouten te maken. Enkel op die manier kunnen de studenten groeien in de mondelinge taalvaardigheid en na een jaar tijd worden ze dan ook verondersteld heel vlot te kunnen spreken.”

De studenten die in aanmerking komen om groepen te begeleiden zijn niet

noodzakelijk Franstalige studenten. Ook Nederlandstalige masterstudenten die hun bachelor Taal- en letterkunde volgden met als keuzetaal Frans, kunnen gevraagd worden als ze voldoende beheersing van de Franse taal getoond hebben.

Blijkbaar is het een systeem dat goed werkt, aangezien er elk jaar voldoende studenten zijn die de begeleiding van een

groepje op zich willen nemen. Dat ligt misschien wel aan het feit dat ook aan de faculteit Letteren de studenten vergoed worden als jobstudent. Maar het kan natuurlijk ook gewoon leuk zijn om te doen. Anne-Chantal: “Ik vind het heel leuk om samen te werken met de studenten en hen te helpen waar ik kan. En hopelijk is dat plezier wederzijds.”

IER | Langer studeren door fout studieadvies

Door de invoering van het Individueel Examenrooster (IER) kennen studenten hun examenrooster al bij het begin van het academiejaar. Een feilloos systeem met een garantie voor het beste examenrooster dat de student zich maar wensen kan. Of toch niet? Met een LOKO-enquête en vele klachtenmails naar de kringen verder lijkt het IER opnieuw een rampenjaar tegemoet te gaan.

CÉDRIC SUTTELS

“Het IER zou het sluitstuk moeten zijn van de diplomaruimte waardoor keuzevrijheid en een flexibel programma mogelijk zijn,” zegt Sander Liekens, facultair van de rechtenfaculteit. “Doordat er echter maar één schriftelijk examenmoment per opleidingsonderdeel is, smooit het IER net die keuzevrijheid in de kiem. Studenten worden genoodzaakt te kiezen naar hun examenrooster in plaats van naar hun interesse. Een heel doeltreffende oplossing zou zijn dat er minstens twee keuzemomenten komen per opleidingsonderdeel.”

OVERAL HETZELFDE

In elke faculteit klinkt bijna hetzelfde liedje. In de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen (PPW) gaan de klachten voornamelijk over de ongelijke behandeling. “Een student die zowel bachelor-

als mastervakken opneemt, heeft meer keuzemogelijkheden dan een student die volledig in de master zit,” legt Nel Heylen, onderwijsverantwoordelijke van de Pedagogische Kring uit.

Vorig jaar heeft de Studentenraad Letteren (StRaaL) een petitie opgezet met negen eisen omtrent het IER. “Die eisen zijn echter niet ingewilligd,” vertelt StRaaL-voorzitter Stijn Ceulemans, “en zeker niet uit onwil van onze faculteit.” De problemen die de Faculteit Letteren kent, zijn eigenlijk dezelfde als het voorbije jaar. “Alleen lijkt het nu nog rampzaliger doordat er geen of

tegenstrijdige communicatie is. We vrezen dan ook voor massaal veel afkeuringen van de ISP's.”

Ook bij de Faculteit Wetenschappen zijn er veel problemen. “Onze studenten moeten vaak kiezen tussen vakken doordat de examenmomenten overlappen,” laat Natascha Desmet, voorzitter van de Overkoepelende Onderwijsraad (OOR) weten. “Ook de beschikbaarheid van het IER en het ISP is niet altijd optimaal.”

“We vrezen voor massaal veel afkeuringen van het ISP”

STIJN CEULEMANS, VOORZITTER STRAAL

Bij Apolloon zijn de huidige problemen een verderzetting van die van vorig jaar. “Sommige studenten hebben vorig jaar een verkeerd advies gekregen waardoor ze bepaalde vakken dit jaar niet hebben opgenomen. Daardoor moeten ze hun stage uitstellen,” zegt Femke Smeets, onderwijspreses bij Apolloon. “Een commissie heeft nu wel bij een aantal studenten

toestemming gegeven zodat ze de vakken wel kunnen opnemen”.

UITSTAP

Niet iedereen blijft slaafs het IER volgen. De richting Oude Nabije Oosten (ONO) aan de Faculteit Letteren heeft besloten om voor de taalvakken uit het IER te stappen. “Die vakken worden door maximaal tien studenten gevolgd,” verklaart Sander Beelaert, preses van EOOS, “waardoor examens vorig jaar al verplaatst werden in samenspraak met de prof. Dit jaar hebben we er ook de ombudsdienst bij betrokken zodat ook zij op de hoogte zijn. Zij hebben dan gezegd dat we onze examens moeten regelen met de prof tijdens de colleges zelf.”

Naast ONO overweegt ook de Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen een uitstap. “Het IER zorgde bij ons niet enkel voor problemen bij de studenten, maar ook bij de administratie. Jammer genoeg kunnen we als enige faculteit niet uit het IER stappen omdat we dan met de restjes van de examenlokalen zitten doordat de examenplanningen pas na het IER zouden gemaakt worden,” vertelt Sara Melis, onderwijsverantwoordelijke van LBK.

DOPING EN ETHIEK**“Een dopingvrije sport is een utopie”**

Het USADA-rapport over Lance Armstrong beroert de gemoederen. Schandalig, roept de ene verontwaardigd. Ze pakten allemaal, zegt de andere laconiek. Drie mensen, drie meningen over de ethische kanten van dopinggebruik.

WIM DEHAEN & MARGOT HOLLEVOET

RECHT OP WAARHEID

Hans Vangrunderbeek werkt bij de Onderzoeksgroep Sport- en bewegingsbeleid aan de KU Leuven. Hij onderzocht de perceptie over doping bij eerstejaarsstudenten. Het overgrote deel van de studenten blijft nultolerantie voor dopinggebruik steunen. “Het grote voordeel van nultolerantie voor een controleorgaan als WADA is duidelijkheid,” verduidelijkt Vangrunderbeek. “De grens is hun lijst met verboden middelen en die mag niet overschreden worden. Nultolerantie is eenduidig.”

“Als je bepaalde vormen van doping toelaat, is het niet meer zo rechtlijnig afgebakend. Op het eerste gezicht lijken producten als cannabis niet thuis te horen op een lijst van prestatiebevorderende middelen, wegens een kalmerend effect. Maar in sporten zoals boogschieten, waar het niet om uithouding draait, kan dat effect net prestatiebevorderend zijn.”

Al plaatst Vangrunderbeek wel enkele kanttekeningen bij dopinggebruik. “Er wordt steeds meer van renners gevraagd. Er moet een hoge spektakelwaarde zijn, maar het grenst wel aan het onwaarschijnlijke op fysiek vlak. Er wordt gezegd dat iets als epo het herstel zou kunnen bevorderen en de sport in feite gezonder zou maken.”

“Het probleem is dat er geen wetenschappelijke bewijzen zijn, mede doordat de bijbehorende onderzoeksmethodes deontologisch onverantwoord zijn. Epo is ook niet ongevaarlijk. Het kan bloedklontering veroorzaken, wat kan leiden tot trombozes en hartinfarcten. Ik ben er niet van overtuigd dat het toelaten positief zou zijn vanuit een gezondheidsstandpunt.”

“Men verwacht spektakel, maar het grenst wel aan het onwaarschijnlijke op het fysieke vlak”

“Wielrennen is zonder twijfel de meest gecontroleerde sport,” gaat Vangrunderbeek verder. “Het is natuurlijk ook het prototype van een uithoudingssport en uithouding kun je via prestatiebevorderende middelen beïnvloeden. In het verleden was doping een enorm probleem in het wielrennen. Ik vind het belangrijk dat het misbruik uit het verleden nu wordt blootgelegd. Ik vind dat we het recht hebben om de waarheid te weten. Het is goed voor het wielrennen zelf. Het kan louterend werken, het is belangrijk om te leren uit het verleden.”

“Een dopingvrije sport is een utopie. We kunnen alleen maar proberen dat ideaal zo goed mogelijk te benaderen. Dat moet, omdat het anders de spugaten uitloopt.”

OPHEFFING NULTOLERANTIE

Ivo Van Hilvoorde is een sportfilosoof aan de Vrije Universiteit Amsterdam. Hij is tegen de nultolerantie die het Wereldantidopingagentschap hanteert. “Uit recente berichtgeving en schandalen over doping blijkt dat er een probleem is met het huidige beleid. Je kunt stellen dat het een soort faillet ervan is.”

“Is een dopingverbod een noodzakelijke spelregel? Of vinden we het maatschappelijk niet acceptabel dat mensen zich doperen?” vraagt Van Hilvoorde zich af. “De spelregel werkt op dit moment niet, dus zou men daar iets aan moeten doen. De opheffing van nultolerantie wordt niet gezien als een optie, want dat levert gewoon veel andere problemen op in verband met gezond-

“Maar waarom is het eerlijker als iemand geboren wordt met een hoog hematocriet? Zou het niet eerlijker zijn om dat gelijk te trekken? Er zijn natuurlijk dingen die je niet kunt beïnvloeden, zoals lengte. En dat maakt net de charme van sport. Aangeboren kenmerken zijn nog steeds cruciaal om te bepalen of je een talent bent of niet. Alleen is er meer mogelijkheid om dingen te manipuleren.”

Training is in principe ook een manier om je capaciteiten te veranderen. Meer trainen werd vroeger als oneerlijk beschouwd. Als je te veel traint, kan je ook het pure talent niet meer zien. Om een of andere reden is er niet de wil om de volgende stap te zetten: bepaalde parameters van het bloed gelijkstellen, met bijvoorbeeld gebruik van epo.”

“Er rust een taboe op het gelijkmaken hematocrietwaarden. Bijvoorbeeld met epo”

SPORTFILOSOOF IVO VAN HILVOORDE

heid of jeugdzorg. Sporters hebben een voorbeeldfunctie.”

“Als ik er als filosoof naar kijk, dan denk ik dat er alternatieve systemen mogelijk zijn,” gaat Van Hilvoorde verder. “Zoals een systeem waarbij er meer ruimte is voor medische controle die niet gekoppeld is aan wielerploegen en aan sportieve belangen. Dus gezondheidscontroles die niet gebonden zijn aan moraliserende regels of schorsingen. Dan zou er minder ondergronds en illegaal gehandeld worden.”

“In sport wordt alles zo gelijk mogelijk gemaakt. Er zijn afspraken in verband met materiaal en infrastructuur, zoals zwembaden en wielerspistes. Iets als hematocrietwaarden (*de verhouding van rode bloedcellen in het bloed, red.*) kan op die manier ook gelijk getrokken worden. Er rust alleen een taboe op het gelijkmaken van variabelen zoals de hematocrietwaarden in het lichaam.”

“Ik vind dat het huidige systeem ongelijkheid creëert,” zegt Van Hilvoorde. “Kijk naar Armstrong, die toegang heeft tot een uitgebreid dopingsysteem. Dat hebben andere renners niet. Het gaat er om dat je de toegankelijkheid tot middelen als doping gelijk maakt. Dat kun je op twee manieren doen. Ofwel maak je het volledig ontoegankelijk - maar dat is onmogelijk gebleken. Ofwel maak je bepaalde middelen voor iedereen toegankelijk.”

“Je kunt natuurlijk argumenteren dat iedereen in het peloton ten tijde van Armstrong zich dopeerde en dus gelijk was aan elkaar. De vraag is natuurlijk in hoeverre dat tot betere prestaties heeft geleid. Ik ben geneigd te denken dat Armstrong ook in een clean peloton een topper zou zijn geweest. De doping die hij gebruikte, hebben de verschillen wel vergroot, omdat niet iedereen dezelfde hoeveelheden nam.”

WAARDELOOS BIOPASPOORT

Klaas Faber is onafhankelijk adviseur op het gebied van chemometrie, de toepassing van statistische methoden en technieken in de chemie. Antidopingonderzoek is een speerpunt in de activiteiten van zijn adviesbureau. “Als er één ding is dat de zaak-Armstrong duidelijk maakt, is het wel dat de conventionele aanpak niet werkt,” valt Faber met de deur in huis. “Hij is honderden keren getest en daar is niets uitgekomen. Het rapport van het Amerikaanse dopingagentschap USADA vloeit voort uit een strafrechterlijk onderzoek, anders was het nooit mogelijk geweest. In feite zijn de getuigen bedreigd met gevangenisstraffen: wees eerlijk of je pleegt meened. Onder die druk zijn ze allemaal gaan praten en kregen ze een gereduceerde straf: zes maanden schorsing, buiten seizoen. Ik vind dat geen mooie oplossing.”

“Tegenwoordig is er wel het systeem met whereabouts en biologische paspoorten. Dat heeft net zoals elke andere methode een fout-positief en een fout-negatief resultaat. Dat wordt onderschat en beter voorgesteld dan het eigenlijk is. Je kunt het omzeilen, zoals Floyd Landis en Bernhard Kohl hebben aangetoond. Als je een beetje handig bent, kun je binnen je grenzen blijven met je bloedwaarden en

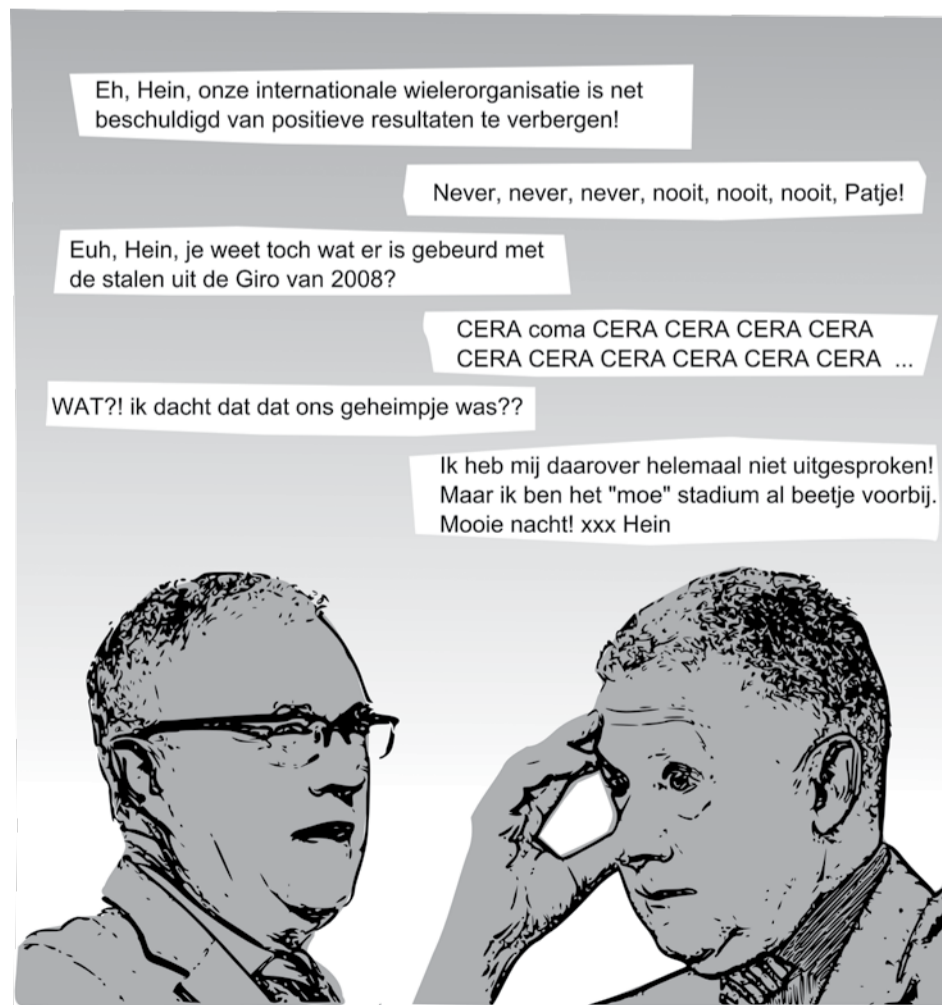
“In doping ligt de nadruk op de wielerwereld”

zie je dat niet op het biopaspoort.

“Een dopingonderzoeker, Michael Ashenden, heeft niet zo lang geleden een artikel gepubliceerd waarin hij zegt dat microdoses epo niet zichtbaar zijn op het biopaspoort. Dat is dus iets dat jaren eerder gepubliceerd had moeten zijn. In plaats daarvan hebben ze dat biopaspoort met veel beloftes ingevoerd. Een beetje raar dat je dan een paar jaar later komt aanzetten met een artikel waarin staat hoe het biologische paspoort te omzeilen is.”

“Er staat heel veel op de dopinglijst dat er niet op hoeft te staan. Aan de lopende band worden sporters veroordeeld voor cannabis of cocaïne, doorgaans dagen vóór een wedstrijd ingenomen,” verklaart Faber. “Van sportief bedrog kan dan geen sprake zijn. Dat stoort me aangezien er andere zaken zoals pijnstillers juist niet op die lijst staan. Nu zie je op grote voetbaltoernooien gewoon dat spelers pilletjes toegediend krijgen, alsof dat niet prestatiebevorderend is. In doping ligt de nadruk op de wielerwereld. De grote tragiek van het hele gedoe rond Armstrong is dat het huidige wielrennen al lang afscheid genomen heeft van het hele epotijdperk. Al is er natuurlijk nog een overlap tussen generaties.”

“Het zou beter zijn mochten betrapte renners een boete betalen aan een fonds om gedupeerde renners schadeloos te stellen,” suggereert Faber. “Bijvoorbeeld renners die nooit aan hun profcarrière begonnen zijn omdat ze zich niet wilden doperen. Van mij hoeft niemand een half seizoen aan de kant te staan, zoals nu gebeurt met de getuigen in de zaak-Armstrong. De betrapte renners hebben zelf goed geld verdiend door hun dopinggebruik, die mogen van mij best wel een flinke donatie doen. Als iedereen opbiecht wat ze gedaan hebben, dan hoeven ze van mij ook geen titels en records in te leveren. Het is jammer dat het gebeurd is, maar je kunt de klok toch niet terug draaien.”

24 urenloop

VOLG DE 24 URENLOOP LIVE

Veto.be
 Facebook.com/vetoleuven
 Twitter.com/Veto_be

NIEUWE STUDENTENRADIO STRAK ZENDT NON-STOP UIT

Eerste keer live in de ether

De nieuwe studentenradio STRAK zal op de 24 urenloop een hele dag lang reportages maken. Het radiostation, dat voordien enkel online te beluisteren was, zendt voor de eerste keer uit in de ether.

PIETER HIELE

STRAK is een mediaplatform van het studentenblad *Veto*, de studentenraad LOKO, de VRT en de KU Leuven. Het maakt radio-reportages over grote evenementen.

Het sportkot is het decor van STRAK. "We zullen een uur voor aanvang van de 24 urenloop beginnen, en een uur na het einde stoppen," zegt Frank Pietermaat, een coördinator van STRAK. "We zullen dus 26 uur lang doorlopend presenteren. Tussendoor brengen we live interviews van mensen op en naast de piste, nemen we interviews af met gasten in de studio en brengen we korte reportages die we op voorhand hebben gemonteerd. En we spelen natuurlijk muziek, we blijven immers een radio."

STRAK is een nieuw project. Ondanks zijn jonge leeftijd gaat de zender de uitdaging aan om 26 uur lang live uit te zenden. Heeft ze daar al genoeg mensen voor in huis? "We merkten in de aanloop naar de 24 urenloop een verhoogde interesse van studenten op, waardoor ons team sterk genoeg staat om het 26 uur lang uit te houden en dit evenement tot een goed einde te brengen," verzekert Frank.

"Bovendien worden ons geen doelstellingen opgelegd, waardoor we de luxe hebben om te experimenteren. We bepalen dus zelf hoe

hoog de lat ligt en streven ernaar STRAK zo goed mogelijk uit te bouwen."

De universiteit gelooft in het project. "Alle opdrachten van de universiteit komen samen in STRAK," zegt de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven, Tine Baelmans. "Het geeft onze studenten de kans om te experimenteren met radio en sociale media en ze kunnen hun talenten ontwikkelen op vlak van communicatie. Verder kan STRAK een brug slaan tussen Vlaamse en internationale studenten en wordt de band gelegd met het onderzoek van de universiteit waaruit de VRT kan leren."

AMBITIES

Waar STRAK zich op wil toeleggen na de 24 urenloop ligt niet vast. "Juist omdat we geen vooropgestelde doelen hebben, kunnen we vrij ons ding doen," alsnog Frank. "We zullen jaar per jaar evalueren waar we staan om dan verder te kijken naar waar we naartoe willen."

STRAK is hiermee niet aan zijn proefstuk toe. Op hun website verschenen reeds reportages over 40 jaar KU Leuven en UCL, het sluiten van de fakbars in het kader van de oktober-campagne en nieuwe eerstejaars in Leuven.

*Stem af op STRAK op 90.6 FM
 Meer info: www.strak.fm*

Andrew Snowball

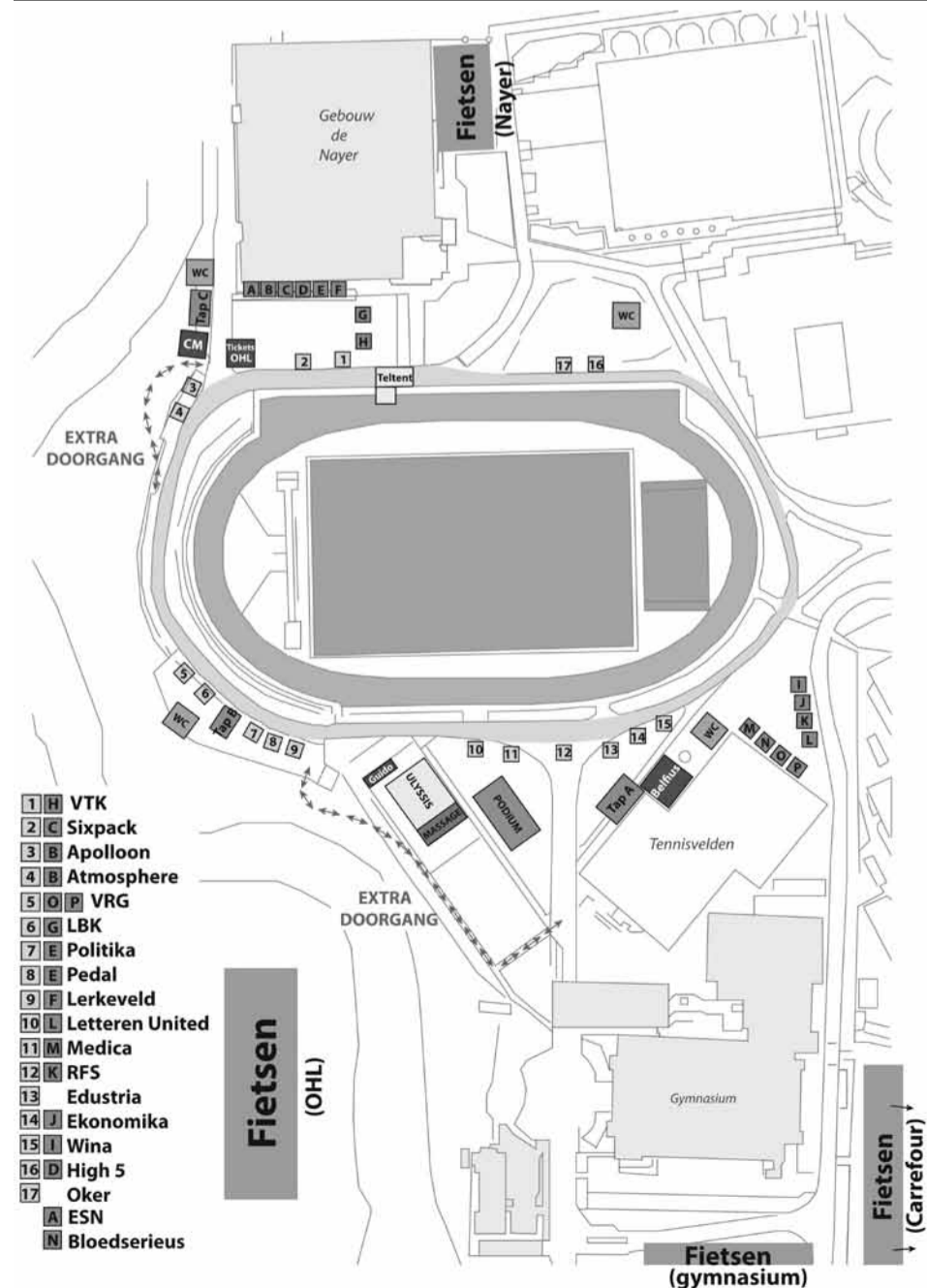
Veto rapporteert

Veto zal aanwezig zijn op de 24 urenloop om verslag uit te brengen over wat er gaande is op en rond de piste.

Volg ons op Facebook (www.facebook.com/vetoleuven) en Twitter (@Veto_be) voor

- de **tussenstanden** van de verschillende loopploegen,
- statusupdates over **diverse activiteiten** rond de piste,
- **citaten** van allerhande betrokkenen,
- links naar reportages van **STRAK FM**,
- een verkiezing van het **beste loopstandje**,
- de **beste foto's** van onze fotografen (ph)

Het 24 urenplan

NIEUWE LOOPPLOEGEN

Sixpack en High5

De 24 urenloop is al jaren een tweestrijd tussen Apolloon en VTK. Na zes opeenvolgende eindzeges van Apolloon moeten deze topteamen het opnemen tegen de twee nieuwe loopploegen Sixpack en High5.

SANDER COX & PIETER HIELE

Kwalitatief gezien staat High5 er goed voor. Met de komst van residentie Thomas Morus is het vroegere 4Speed dit jaar getransformeerd naar High5. De capaciteit van het team steeg daardoor met 200 lopers naar 4000.

Behalve Thomas Morus, bestaat High5 verder uit KLA, Pauscollege, Pedagogie en Farmaceutica. "Door Thomas Morus erbij te halen, hebben we steeds lopers dichtbij," verduidelijkt Marjolein de Prez van KLA. "De residentie ligt namelijk vlak naast het sportkot. Ze moeten maar uit hun kot stappen of ze staan al op de piste. We kunnen zo gemakkelijker de gaten vullen die er 's nachts wel eens kunnen zijn."

Meedoen om de overwinning zit er volgens De Prez (nog) niet in. "Als we realistisch blijven, zullen wij nooit helemaal aan de top geraken. Daarvoor zijn Apolloon en VTK net iets te sterk. Daarin lopen bijna alleen maar jongens en onze ploeg bestaat voornamelijk uit meisjes. We geven de moed in ieder geval niet op."

De ambities van Sixpack, een samenwerking van Crimen, Psychologische Kring, NFK, Noordzuidstudenten, Paap en Kathetika, liggen minder hoog. "De beslissing om een groot team samen te stellen, is vorig jaar al gemaakt," zegt Brecht Fillee, sportverantwoordelijke van Crimen. "Vorig jaar (*het team Psycho en Crimen, red.*) eindigden we boven Run for Specials en de halebivereniging. Als we daar dit jaar ook in slagen, zullen wij tevreden zijn."

NIEUWIGHEDEN

De organisatie heeft voor de komende editie een aantal nieuwigheden ingevoerd. Aan de voorzijde is een extra doorgang gemaakt richting de standjes van Politika, Pedal en Lerkeveld (zie plattegrond).

"We geven de moed in ieder geval niet op"

Verder heeft de organisatie dit jaar voor generatoren gezorgd, zodat je niet meer verrast wordt door een stroomuitval terwijl je net aan het wachten was op je welverdiende hamburger. Geen paniek dus voor lopers die na het lopen behoefte hebben hun energievoorraad aan te vullen met wat vetigheid.

PROGRAMMATIE

Bij de aanvang van de 24 urenloop, dinsdag 23 oktober om 20.00u, geven een special guest uit de sportwereld en Mart Buekers van het rectoraat de aftrap. Daarna verzorgen Cookies & Cream de muziek tijdens de eerste rondjes. Woensdagochtend vindt een DJ-contest plaats en later op de dag zal de coverband De Nuttelozen van de Nacht de sfeer verzorgen tot het einde van het evenement.

FEITEN EN FABELS OVER STUDENTENDOPEN

“Als je niet gedoopt bent, bekijken ze je anders”

De studentendoop, een traditie die eind oktober overal in het straatbeeld van Leuven opduikt, blijft een controversieel thema dat niet alleen onder eerstejaarsstudenten druk besproken wordt. Velen vragen zich af of het wel nodig is om zich te laten vernederen en te laten bevuilden om zo te kunnen toetreden tot de wondere wereld van de studentenkringen.

FEMKE BERTSCHÉ & JELLE MAMPAY

Wij gingen vorige dinsdag op pad om aan den lijve te ondervinden hoe verschrikkelijk die dopen in werkelijkheid zijn. Zo konden we die avond een kijkje gaan nemen bij de dopen van Mecenae, Musicologica en Katechetika.

De eerste groep die we aantreffen zijn de schachten en hun meesters van Musicologica. Twee schachten moeten sleuren met de schachtenpap die bestaat uit kattenbrokken, roquefortkaas, augurken, zuurkool, cassoulet, melk en cola. Ze begeven zich naar het Hogeschoolplein, waar het terras van De Werf afgeladen vol zit, zichtbaar tevreden met het vermaak dat de eerstejaars hen brengen.

Ondertussen licht doopmeester Jasper het programma even toe: “Ze hebben al enkele spelletjes moesten doen zoals pannenkoekendeeg maken, daarbij moeten ze bloem, rauwe eieren en melk mengen in elkaars mond. Ook hebben ze met een sok vol bolognaisesaus op elkaar moeten slaan.”

Dat laatste vond schacht Simon Desmet het hoogtepunt van de doop. Hij vond het zo plezierig dat hij het zelfs in zijn vrije tijd zou willen doen. Simon zit al in het presidium, maar had zich

nog niet laten dopen. “Als je niet gedoopt bent, bekijken ze je anders. Als ik binnenkom op de presidiumvergadering kijkt iedereen vies,” aldus Simon.

Terwijl de schachten elkaars tanden moeten poetsen met mosterd, nuanceert Claïs Lemmens, preses van Musicologica, de strafte verhalen over studentendopen: “Onze doop is *chill*, de schachten worden niet echt vuil. We spelen in op hun schaamtegevoel, zo moeten ze bijvoorbeeld tampons verkopen op de Oude Markt.” Daar zal later op de avond ook een *battle* plaatsvinden tegen de schachten van Mecenae om de eer van hun studentenkring te verdedigen.

DIEREN VAN NOAH

Ook Katechetika maakt zich klaar om te starten met haar doop. Het thema is Noah en zijn dieren, aansluitend bij hun studierichting. We kunnen een paar vleermuizen, olifanten, katten en luipaarden herkennen tussen de nu nog vrolijke eerstejaars. Het gaat er nog gemoedelijk aan toe totdat doopmeesteres Marlies van start gaat. Alle schachten krijgen een blikje Jupiler Force dat na een *adje* hun lippen en tanden volledig blauw kleurt. “Daar zit verf in,” roept een schacht in paniek. Wij zijn al lang blij dat er niet echt Jupiler Force in zit.

Over de vaak besproken schachtenpap kan doopmeesteres Sandra Cools nog kwijt dat Katechetika rekening houdt met de vegetariërs en voor hen een papje bereidt zonder vlees, maar uiteraard één dat even smakelijk is.

STILLE SCHACHTEN

Als we nog even gaan kijken op de Oude Markt moeten we opmerken dat de schachten van Mecenae er beduidend vuiler uitzien dan die van Musicologica. “Ze worden de hele tijd gestraft als ze iets niet goed doen,” verduidelijkt Eva Vandepitte, doopmeesteres bij Mecenae. Eva is gematigd tevreden over haar schachten. “Ze zijn minder luid dan wij vroeger, ik ben waarschijnlijk mijn stem

nog eerder kwijt dan zij vanavond,” lacht ze vrolijk.

Ook bij het café Maxim’O nemen we kort een kijkje want daar houdt Crimen een schachtenverkoop, wat bij veel kringen hoort bij het inwijdingsritueel van de groene eerstejaars. Ook de preses

schachtenverkoop. “Het is iets dat bij het studentenleven hoort,” aldus Nana.

Ondanks de geruchten over mensonterende opdrachten bij studentendopen leerde de ervaring ons toch dat het, althans bij deze kringen, er zeer gemoedelijk en plezierig

Met een sok vol bolognaisesaus op elkaar slaan

zal zich per opbod laten verkopen. Nana Wante moest de spits afbijten op het podium, wat haar toch wel wat stress opleverde. Zij doet puur voor de ervaring mee aan de

aan toegaat. De schachten van de drie kringen zullen een goed gevoel en waarschijnlijk een paar hechte vriendschappen overhouden aan de ervaring.

Jelle Mampay

Capitant begeleidt studenten naar financiële markten

Een degelijke kennis over de financiële wereld is voor niemand een overbodige luxe. Maar voor sommige studenten is er onvoldoende aanbod om die kennis op te doen. Capitant Leuven wil een oplossing aanbieden.

ROBBERT BOUDEWIJNS

Capitant is een nieuwe studentenvereniging. We spraken met voorzitter Matthias Neutjens en bestuursleden Kristof Beckers en Gertjan Verdickt.

Veto: *Zeg eens kort, wat is Capitant?*

Matthias Neutjens: «Capitant is een studentenvereniging die studenten wil inleiden tot de financiële markten en de economische wereld in het algemeen. De vereniging is in 2010 opgericht in Antwerpen. Tijdens het eerste jaar werden er maar twee activiteiten georganiseerd om reclame te maken, waarna er vorig jaar van start werd gegaan met een volledig werkjaar. Dit jaar richten we ons ook op Leuven.»

Gertjan Verdickt: «We zijn een platform voor en door studenten, zodat ze met elkaar in contact kunnen komen, samen kunnen bijleren en een netwerk kunnen uitbouwen, voor nu of voor later.»

Veto: *Hoe is Capitant Antwerpen bij jullie uitgekomen om deze Leuvense afdeling op te richten?*

Matthias: «Ik ken de mensen die Capitant Antwerpen (vroeger *CapitAnt*, red.) hebben

opgericht, en zij hebben mij gevraagd om een team te zoeken in Leuven. We zijn nu met negen om Capitant in Leuven van de grond te krijgen. Op dit moment is dat een heel sterk team, en ik denk dan ook dat we voor een succesvol jaar staan.»

“Financiële markten zijn voor iedereen belangrijk”

Veto: *Kunnen ook mensen zonder een economische achtergrond bij jullie terecht?*

Matthias: «Dat is zelfs zeer sterk aan te raden, want ik denk dat economiestudenten al wel een aanbod krijgen, maar voor niet-economiestudenten denk ik dat het aanbod nul, terwijl er wel veel geïnteresseerden zijn. Ik studeer burgerlijk ingenieur-archi-

tectuur. Dat heeft in se niets te maken met de financiële markten, maar ik denk dat dat juist het interessante aspect is aan Capitant.»

Gertjan: «De financiële markten zijn voor iedereen belangrijk, we zullen er allemaal mee in contact komen.»

Veto: *Jullie zijn inderdaad een team met verschillende achtergronden.*

Kristof Beckers: «Dat is belangrijk, omdat we heel veel verschillende studierichtingen willen aanspreken.»

Veto: *Werken jullie met lidmaatschap?*

Matthias: «Ja. We zijn momenteel met zo’n 55 leden. Je kunt steeds lid worden op al onze activiteiten. Leden krijgen dan allerhande voordelen afhankelijk van de activiteit. Ze krijgen ook steeds reclame voor onze activiteiten in hun mailbox. We hebben ook een Facebookpagina waarop Kristof interessante artikels plaatst. Op onze website staan ook enkele stages, waarvoor leden zich kunnen inschrijven. Ook op die manier proberen wij onze leden iets terug te geven.»

Gertjan: «Er staat een blog op de website, een forum en zelfs enkele interessante thesissen zijn beschikbaar.»

Kristof: «Als je bij Capitant Leuven lid bent, kun je bovendien naar de activiteiten in Antwerpen gaan.»

ACTIVITEITEN

Veto: *Welke activiteiten mogen we van jullie verwachten?*

Gertjan: «Onze eerste activiteit zal Start to Invest zijn, om de beginnende geïnteresseerden in te leiden tot de financiële markten. Daarna is er Learn to Invest, voor studenten die al enige voorkennis hebben. Daarnaast organiseren we ook andere activiteiten, zoals onder andere de Traders Night.»

Kristof: «Het hoeven niet allemaal serieuze lezingen te zijn, we willen ook praktische activiteiten organiseren, waarbij je al doende iets kunt bijleren.»

Matthias: «We zijn van plan in het tweede semester om met iets originelere activiteiten voor de dag te komen, iets waarmee ze in Antwerpen al begonnen zijn aangezien ze al een jaar ervaring hebben. Er zijn momenten waarop wij evenementen samen met Capitant Antwerpen zullen organiseren, die dan iets groter zullen zijn. Het is ook heel interessant om studenten uit Antwerpen te leren kennen, om op die manier een netwerk uit te bouwen.»

De eerste activiteit van Capitant Leuven, ‘Start To Invest – Hoe start ik op de beurs’, zal doorgaan op maandag 22 oktober in aula MSI 00.08 (Erasmusplein 2) vanaf 20u.

DE STILLE KRACHT (1) | SCHOONMAKER

“Het is een trend om in de aula te ontbijten”

De mensen die de winkel draaiende houden, maar ze worden door weinigen opgemerkt. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Respect.

PHILIP GALLASZ

Iedere ochtend stipt om zes begint Wanda Panteralka aan haar job. Acht uur later maakt ze haar schort weer los. Tussenin heeft ze zich uit de naad gewerkt. En dat al twintig jaar lang. “We beginnen met de prioriteiten. Dat zijn de inkomhal, de sanitaire voorzieningen en de aula’s. Daarna gaan we over op de vaste taken. De druk om alles gedaan te krijgen is soms groot.”

De KU Leuven werkt samen met externe firma’s. Inspecteurs bewaken de kwaliteit. Ronald Libert is dagelijks aanwezig op de werkvloer en heeft nauw contact met zijn medewer-

“Er staan soms zulke mooie dingen op de banken geschreven”

kers. “Elke dag opnieuw van nul beginnen, dat is wat schoonmakers doen. Jammer genoeg beseffen maar weinigen dat. Het is niet te geloven hoe snel de infrastructuur achteruitgaat.”

Zijn studenten varkens? Aan de zeven vuilniszakken voor de Pieter De Someraula te zien wel. “En dat is nog maar een gemiddelde,” vertelt Libert. “Tegenwoordig is de trend om in de aula te ontbijten. De halfvolle koffiecups blijven dan achter. Net zoals de vlekken op het tapijt.”

Ook het uitgaansleven is veranderd. “Om half zes 's ochtends lopen er soms meer studenten rond dan dat er enkele uren later

in de aula zitten. Op dat uur is er ongelooflijk veel vandalisme.”

Panteralka is het daarmee eens, al sust ze: “We leven in een stresserende maatschappij. Studenten hebben nood aan een uitlaatklep. Misschien staan ze niet altijd stil bij hun daden?” Volgens Libert is het vooral een klein percentage dat de boel bevuilt. “Al mag iedereen beseffen hoeveel mensen zich dagelijks uitsloven om alles proper te krijgen.”

MEISJESSLIP

Hoe zwaar de job ook weegt, verlichting komt soms uit onverwachte hoek. “Ooit kreeg ik hulp van een ijverige student die een borstel bij had vanop café. De genegenheid is het mooiste aan de job. De kleine gebaren van appreciatie.” Want zelfs in bezoedeling schuilt af en toe schoonheid. “Er staan soms zulke mooie dingen op de banken geschreven,” glimlacht Wanda.

Naast afval en gekrabbel op de banken, vinden schoonmakers ook veel achtergelaten spullen. “Elk jaar verzamelen we een enorme berg. Dat gaat van kleren over horloges en brillen, tot autosleutels. Ongelofelijk wat er allemaal achterblijft.” Al spreekt uit de lijst verloren verworpen niet alleen spijzucht, maar ook humor. “Op de achterste rij vond ik ooit een meisjesslip,” vertelt Ronald. “En een fles champagne,” vult Wanda aan.

Met die omstandigheden hebben beginnende schoonmakers het vaak moeilijk. “Het is de hardheid van het schoonmaken. Dat zit er na twee maanden werken in,” bevestigt Wanda. “Eenmaal thuis laat ik het werk los. Dat is nodig om de job graag te blijven doen.”

Wie het moeilijk heeft, kan bovendien altijd terecht bij collega’s. “We werken hecht samen en geven elkaar nooit de schuld. Er is vertrouwen en we luisteren naar elkaar,” vertelt Wanda. “We springen voor elkaar in

Sophie Verreyken

de bres,” gaat Ronald verder. “Die solidariteit is eigen aan de job.”

De universiteit organiseert jaarlijks De Dag van de Schoonmaak om haar appreciatie te tonen. Dat respect mag stilaan doorvloeien tot bij de studenten. Een boodschap

die Ronald en Wanda dan ook graag meegeven. “Beseft dat er achter je nog mensen komen. Als iedereen weer meeneemt wat hij meebracht, staan we een heel eind verder. De meeste studenten zijn ondertussen toch volwassen genoeg om dat te beseffen.”

Te weinig voogden voor minderjarige vluchtelingen

De federale overheid zoekt voogden voor niet-begeleide minderjarige vluchtelingen. Dat zijn jongeren die in België verblijven zonder ouders of wettelijke voogd en nog geen verblijfsvergunning hebben.

PHILIP GALLASZ

“Jaarlijks komen er drie - tot vierduizend niet-begeleide minderjarigen naar België. Ze zijn om verschillende redenen gevlucht. Dat kan zijn vanwege oorlog of armoede, of door een moeilijke thuissituatie. Maar ze zijn hier wel met een reden. En dat is op die leeftijd verschrikkelijk om te dragen,” vertelt Laurence Bruyneel van Caritas internationaal. “Permanent wacht een tweehonderdtal pupillen op begeleiding. Voor elk van hen een wettelijk verplichte voogd aanduiden, is op dit moment onmogelijk. Op die manier staat het leven van de wachtende minderjarigen op stand-by.”

Esmee is één van de jongeren die Laurence begeleidt. “Het is goed dat ik hier ben, maar ook raar. Ik heb hier een ander leven dan in mijn eigen land, met vrienden en een voogd. Maar dat is niet hetzelfde als ouders hebben. Met Laurence praat ik over mijn situatie en over mijn toekomst. Ik vertrouw haar. Als zij een beslissing neemt, weet ik dat die goed is voor mij.”

EEN DUURZAME OPLOSSING

Een voogd heeft een reeks opdrachten. Zij volgt de aanvraag voor een verblijfsvergunning op, maar voorziet ook in de toegang tot medische bijstand of onderwijs. Laurence legt uit: “Ons doel is een duurzame oplossing zoeken voor een

minderjarige. Die vage omschrijving maakt dat je soms in een grijze zone werkt. Het is moeilijk om een traject uit te stippelen op lange termijn.”

Een traject uitstippelen doen Laurence en Esmee samen. “Mijn grote doel is om be-

“Je geeft betekenis aan iemand zijn leven”

geleid zelfstandig te kunnen wonen. Daarbij krijg ik van veel mensen steun. Het is belangrijk iemand extra in je leven te hebben. Daarmee bedoel ik een niet-officiële persoon zoals mijn onthaalmoeder.”

Laurence: “Heel veel jongeren hebben zo’n extra figuur niet. Niet-begeleide minderjarigen reflecteren ook minder over het systeem. Ze hebben daarin ook zelf weinig te kiezen. De

ontwikkeling van een jongere is normaal een natuurlijk proces. Deze jongeren volgen een uitgestippeld traject. Dat is niet altijd gemakkelijk en voor sommigen zelfs jammer.”

STUDENTEN

“Een goede samenwerking tussen voogd en pupil vraagt tijd en werk. Maar het moet ook klikken tussen beiden. Persoonlijk ben ik voorstander van een open en eerlijke omgang. De mening van de pupil vind ik heel belangrijk. Daarom vertrek ik vanuit hun behoeftes en sterktes. Een volwassen manier van samenwerken werpt meestal zijn vruchten af.”

Wie kan de verantwoordelijkheid van een voogd dragen? “Ik hoop dat studenten met een bepaalde studieachtergrond zich erin interesseren. Het profiel van een voogd wordt immers complexer. Het is een ernstige job waarbij je de voeten op de grond moet houden. Een voogd moet dagelijks flexibel kunnen inspelen op de steeds veranderende situaties.”

Een evenwicht vinden tussen emotionele betrokkenheid en persoonlijke afstandelijkheid is essentieel. Want ook al krijg je er veel van terug, dat mag niet de belangrijkste reden zijn om het te doen. Eigenlijk verwacht je het best niet te veel. Maar puur menselijk voel je je nuttig. Je geeft betekenis aan iemand zijn leven.”

Wie meer wenst te weten kan vanavond 22 oktober om 20.00 naar C.C. Oratoriënhof. Annika Mortelmans van de Universiteit Antwerpen geeft een voordracht over het Belgische asielbeleid.

Senna Mertens

AANTAL ABORTUSSEN BIJ TIENERS NEEMT AF

“Geen sprake meer van gedwongen adopties”

Naar aanleiding van de film “Little Black Spiders”, vond een thema-avond plaats rond tienerzwangerschap in het Provinciehuis van Leuven. Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (CD&V), leidde de avond in. Na de film volgde een sociaal debat.

Laura Hollevoet

Veto: Wat is net de aanleiding van deze avond?

Jo Vandeurzen: «Little Black Spiders, een film over tienerzwangerschappen in de jaren '70, was een goede aanleiding om te spreken over seksualiteit, voorlichting en tienerzwangerschappen. Ina Vandewijer heeft een boek geschreven en Patrice Toye heeft daar dan een film over gemaakt.»

Veto: Zijn er meer tienerzwangerschappen dan vroeger?

Vandeurzen: «Het aantal tienerzwangerschappen neemt af. In 2010 bevielen 1.228 meisjes jonger dan 20 van een of meerdere kinderen. In 2001 waren dat nog 3.524 meisjes.»

Veto: Hoe is het gesteld met de algemene trend van abortus?

Vandeurzen: «We hebben een Nationaal Observatiecentrum, dat dat moet rapporteren. De cijfers zijn nog niet officieel bekend, hoewel we al kunnen stellen dat de abortussen bij tienerzwangerschappen afnemen. Het verplaatst zich wel naar latere leeftijd, de algemene cijfers nemen toe.» (Ten opzichte van de vorige jaren is er in de categorie van de 20- tot

35-jarige vrouwen een stijging met 500 abortussen, red.)

Veto: Wat probeert u er aan te doen?

Vandeurzen: «Wat Vlaanderen kan doen, is inzetten op voorlichting en anticonceptie. Echte oorzaken kan ik u helaas niet geven. Er bestaat eigenlijk heel weinig onderzoek over. Ook over tienerzwangerschappen hebben we bitter weinig informatie.»

«We vermoeden dat de trend afneemt bij tieners en niet bij de ouderen, omdat er veel meer gefocust wordt op voorlichting bij tieners. Er staan bovendien heel wat voorbehoedsmiddelen ter beschikking van die leeftijdsgroep, terwijl dat op latere leeftijden minder het geval is. Dat is mijn veronderstelling, maar we hebben er geen echt studiemateriaal over.»

SOCIAAL DEBAT

Gynaecoloog Jean-Jacques Amy nuanceerde het beeld dat geschetst werd in de film: de taboesfeer die er in de jaren '70 vooral in katholieke middens heerste over tienerzwangerschap. Catherina, het hoofdpersonage, wordt door enkele

nonnen gedwongen haar kind af te staan ter adoptie aan een degelijk katholiek gezin. «Ik ben opgegroeid in een vrijzinnig milieu, en ook daar was het taboe aanwezig», zegt Jean-Jacques Amy. «Die hypocrisie zou ik twee decennia eerder plaatsen, in de jaren '50», weet Amy nog te zeggen. Kathleen Alen van Fara (luister- en informatiepunt rond zwangerschapskeuzes, red.) geeft aan dat de situatie vandaag een stuk verbeterd is. De nadruk ligt nu op een persoonlijke, weloverwogen beslissing. Van gedwongen adopties is geen sprake meer.

Tijdens het debat kwam ook de problematiek rond allochtone vrouwen aan bod. 40 procent van de abortussen gebeurt bij allochtone vrouwen. Marie-Jeanne Schoofs van Kind en Gezin zag vooral problemen bij Oost-Europeanen. Volgens professor Amy zou de meest gebruikte methode bij hen de coïtus interruptus zijn.

Ook de attitude tegenover abortus zou er anders zijn. Het wordt er gezien als een vorm van geboorteregulering, aldus Schoofs. Kathleen Alen van Fara

voegt toe dat anticonceptiva vaak duurder zijn dan een abortus. De attitude zou dus te wijten kunnen zijn aan de financiële situatie van die mensen.

Ook werd aangehaald dat er te weinig aandacht naar jonge vaders gaat. Zij zijn een wat verwaarloosde doelgroep.

«Tienerzwangerschappen komen maar al te vaak negatief in de media. Ik wil het niet aanmoedigen, maar we zien toch dat vele meisjes het moedig aanpakken en er iets moois van maken», Luc Deneffe van Project Shelter.

Stephanie Verbeke

Een dwaze kan meer vragen stellen dan een wijze kan beantwoorden. Daarom posteert Veto zich wekelijks in de Leuvense binnenstad, op zoek naar de wijze, die zijn antwoord aan de straatstenen kwijt wil. Deze week trokken we naar Alma 2.

TEKST: OLIVIER SCHUERMANS, FOTO: SOPHIE VERREYKEN

Heb jij een studentendoop meegemaakt?

BJORN UMANS, BACHELOR HANDELSINGENIEUR

“Volgende week! Ik wou me altijd al laten dopen en heb geen probleem met een beetje vernedering. Daar ben ik vrij nonchalant in (lacht). Op de schachtenverkoop vorige week werd ik met negen anderen verkocht, een heel toffe groep. Wat we voor onze kopers moeten doen is nog grotendeels een raadsel, maar ik heb me die avond alvast enorm geamuseerd in fakbar Dulci. Ik heb er zin in! (enthousiast)”

CHRISTINA MEERT, BACHELOR SOCIOLOGIE

“Nee, onze faculteit organiseert dat niet meer. Waarom weet ik niet, een dodelijk incident misschien? Voor mij is dat systeem van collectief vernederen onnodig, maar ze moeten het wel aanbieden voor wie dat wil. Een vriendin heeft er veel vrienden aan overgehouden, maar er zijn andere manieren. Het mag alleen als het nog om te lachen is. Schachten in een doodskist leggen bijvoorbeeld is *not done*. Het mag geen trauma's opleveren.”

HERLINDE BAEYENS, BACHELOR TAAL- EN LETTERKUNDE

“Nee, en ik heb er geen spijt van. Ze organiseren die smeerlapperij, maar niemand bekijkt je vies als je niet meedoet. Het nut zag ik er niet van in, want zelfs om in het presidium te komen is dopen niet nodig. Ik kende al wat mensen in Leuven, dus me laten dopen om vrienden te vinden was niet meteen de motivatie. Ik heb vroeger wel een scoutsdoop meegedaan. Het is leuker om je slecht en vuil te voelen met mensen die je kent. Daarna had ik genoeg van dopen (lacht).”

PROFESSOR LUDO ABICHT

Tirannen, trauma's en revoluties in het Midden-Oosten

Sinds 2010 staat de Arabische wereld in brand. De bevolking kwam op straat, vastgeroeste heersers moesten vluchten. Wij spraken erover met Ludo Abicht, die vorige week in Leuven was voor een lezing van de studentenvereniging Anthropolis. Hij is professor en schrijft boeken over het Midden-Oosten.

NILS DE NEUBOURG EN SAM RIJNDERS

Veto: *Laten we bij het begin beginnen. Wat is volgens u de oorzaak van de Arabische Lente?*
Ludo Abicht: «Vroeger waren opstanden in het Midden-Oosten gericht tegen de zionisten of beïnvloed door de extreme islam. Hier ging het in de eerste plaats om werkloze jongeren, met een diploma en ambitie. Zij wilden werk maar tegelijkertijd meer transparantie en verantwoordelijkheid van de leiders. Zowel in Tunis, Caïro als Bahrein waren de slogans: meer democratie, meer verantwoordelijkheid van de leiders en sociale en politieke rechtvaardigheid.»

«Hun achterban was natuurlijk vaak beïnvloed door godsdienstige ideeën. De vraag is: moeten we die revoltes niet steunen omdat ze tot fanatisme kunnen leiden? Of moeten we waakzaam zijn en ze kritisch begeleiden?»

Veto: *Democratische en verlichtingsidealen zouden aan de oorsprong van de revoluties liggen. Maar hadden mensen niet vooral honger?*

Abicht: «Die regimes slaagden er inderdaad niet in om hun mensen werk te bezorgen, maar ze sprongen ook autoritair met dissidentie en protest om. Ik zie het zeker niet als iets romantisch: mensen die een boek lezen en dan op straat komen. Nee, ze hebben honger en ze zijn kwaad. Kwaad zoals de Grieken die hun kinderen geen eten meer kunnen geven. Kwaad zoals vrienden van mijn zoon in Californië, die leven in mobilhomes, omdat hun huis afgenomen is. De ondergrond is economisch, maar er moet ook hoop op verandering zijn.»

WIJ EN ZIJ

Veto: *Wat kan het Westen leren van de Arabische Lente?*

Abicht: «We moeten opletten met ons beeld van het Midden-Oosten, ons orientalisme. Zij zouden shariafanaten zijn die je niet kunt vertrouwen, die niet logisch redeneren. Een karikatuur die de Taliban natuurlijk perfect voor ons invullen. Zoals David Ben Gurion over Israël zei: "Wij zijn een villa in een jungle." Wat leeft in de jungle? Onbeheersbare, onbetrouwbare, oversekste Arabieren. Dat beeld, die *clash of civilizations*, is zeker genuanceerd in de eerste fase door de opstanden.»

Veto: *Moeten we die opstandelingen, geïnspireerd door verlichte ideeën, dan niet helpen?*

Abicht: «Ik begrijp heel goed waarom wij niet ingrijpen in Syrië. Libië was een vergissing omdat wij absoluut niets van die oppositiepartijen wisten. Zoals de voormalige Amerikaanse president Ronald Reagan de contrarevolutionairen in Nicaragua, een bende milities in dienst van de vroegere machthebbers, vrijheidsstrijders noemde. Vergelijkbaar met "de dappere mannen en vrouwen die hun leven in Frankrijk hebben gewaagd tegen de nazi's.»

«Af en toe kregen we een interview met die opstandelingen door. Als ze Kadhaffi in handen kregen, zouden ze hem in stukken scheuren. Wel, ze hebben letterlijk gedaan wat ze van plan waren en wij hebben het toegestaan.»

«Kadhaffi was niet mijn vriend en hopelijk ook uw vriend niet. Maar zowel hij als Saddam Hoessein als Osama Bin Laden verdiende een proces. Door het recht in eigen handen te nemen hebben we ons niet veel beter gedragen dan de anderen.»

Veto: *Welk beeld van het Westen heerst momenteel in het Midden-Oosten?*

Abicht: «Er is een fascinatie - zeker bij jongeren - voor Westerse waarden. Maar je mag daarin niet te ver gaan want dan word je beschuldigd van collaboratie. Je hebt ook fundamentalisten die het Westen haten. Zij zien het Westen als een maatschappij die neerkijkt op hen, die de zionistische onderdrukkers steunt met wapens en technologie.»

«Het antwoord is dus complex. Er zijn vooral mensen daartussen, die ontgoocheld zijn over onze dubbelzinnigheid. Europa doet bijvoorbeeld nog altijd mee met het embargo van Gaza. Ze verwachten van ons dat we consequent en onszelf zijn.»

«De oorlogen in Afghanistan en Irak bewijzen helaas het gelijk van de fanatici. En vooral als de voormalige Amerikaanse president George Jr. Bush - die niet tot de slimsten behoort - spreekt van een nieuwe kruisvaart. Als je met een Jood spreekt, waar ook ter wereld, duurt het geen kwartier voor de holocaust valt. Bij Arabieren komt het woord kruistochten terug. De Arabieren zien de kruisvaarders als een bende verkrachters, dieven en moordenaars die hun cultuur vernietigd hebben, die op veel punten zeker superieur was.»

IRAN EN DE BOM

Veto: *Binnen de Amerikaanse politiek gaan stemmen op om van Iran het volgende slagveld te maken. Hoe reëel is die dreiging? Provoceert Iran door te werken aan een atoombom?*

Abicht: «Als ik in de Iraanse regering zat, zou ik zo vlug mogelijk voor een atoombom zorgen. Rond hen liggen vijandelijke staten zoals

Irak en Turkije. De Amerikaanse vloot komt dichterbij en daagt continu uit. In Israël wordt luidop besproken hoe men zou aanvallen.»

«Ten tweede kijken ze rond. Er is één land waar iedereen met handschoenen aankomt: Noord-Korea. Dat land is een poppenkast, een akelige tragikomedie. Men gaat daar toch voorzichtig mee om. Waarom? Ze hebben een atoombom en ze zijn niet altijd voorspelbaar.»

“Ik begrijp heel goed waarom wij niet ingrijpen in Syrië”

«Iran zou wel een stommeit begaan door aan te vallen. Dan slaat de vierde grootste nucleaire macht ter wereld - Israël - terug en dan verdwijnt Iran gewoon van de kaart.»

Veto: *Iran zal misschien niet het eerste schot lossen, maar Israël of de Verenigde Staten?*

Abicht: «Israël heeft dat al gedaan en praat er openlijk over. Maar ik denk niet dat het nu zover komt. De reden is onder meer historisch: Iran is nog nooit verslagen. Het is een enorm land met een vrij hoge technologische ontwikkeling. Bovendien zou meer dan 90 procent van de Iraanse bevolking zich achter het regime scharen, zelfs al zijn ze nu slachtoffer of tegenstander. Het standbeeld van Saddam Hoessein in Bagdad werd ook niet door de bevolking omgetrokken. Dat was toeneel, dat was Hollywood.»

Veto: *Houden de Verenigde Staten en de rest van het Westen nog bondgenoten over in de regio, na alle regimewissels en oorlogen?*

Abicht: «De Iraanse sjah is weg: een tiran die we op de troon hebben gebracht. Saddam Hoessein was een bondgenoot. Ook hij is weg. We waren ook bondgenoten van de Taliban en Bin Laden. De Saudi-Arabieren vertrouwen we niet. Als je één land zou moeten binnenvallen dat medeverantwoordelijk is voor de aanslagen van 11 september, is het Saudi-Arabië.»

«Het Westen heeft maar één bondgenoot: Israël. En Israël weet dat heel goed. Als je naar Jeruzalem en Tel Aviv gaat, dan lopen daar teenagers rond met een T-shirt "Don't worry USA, Israel is behind you". Een grappje, maar niet helemaal onjuist.»

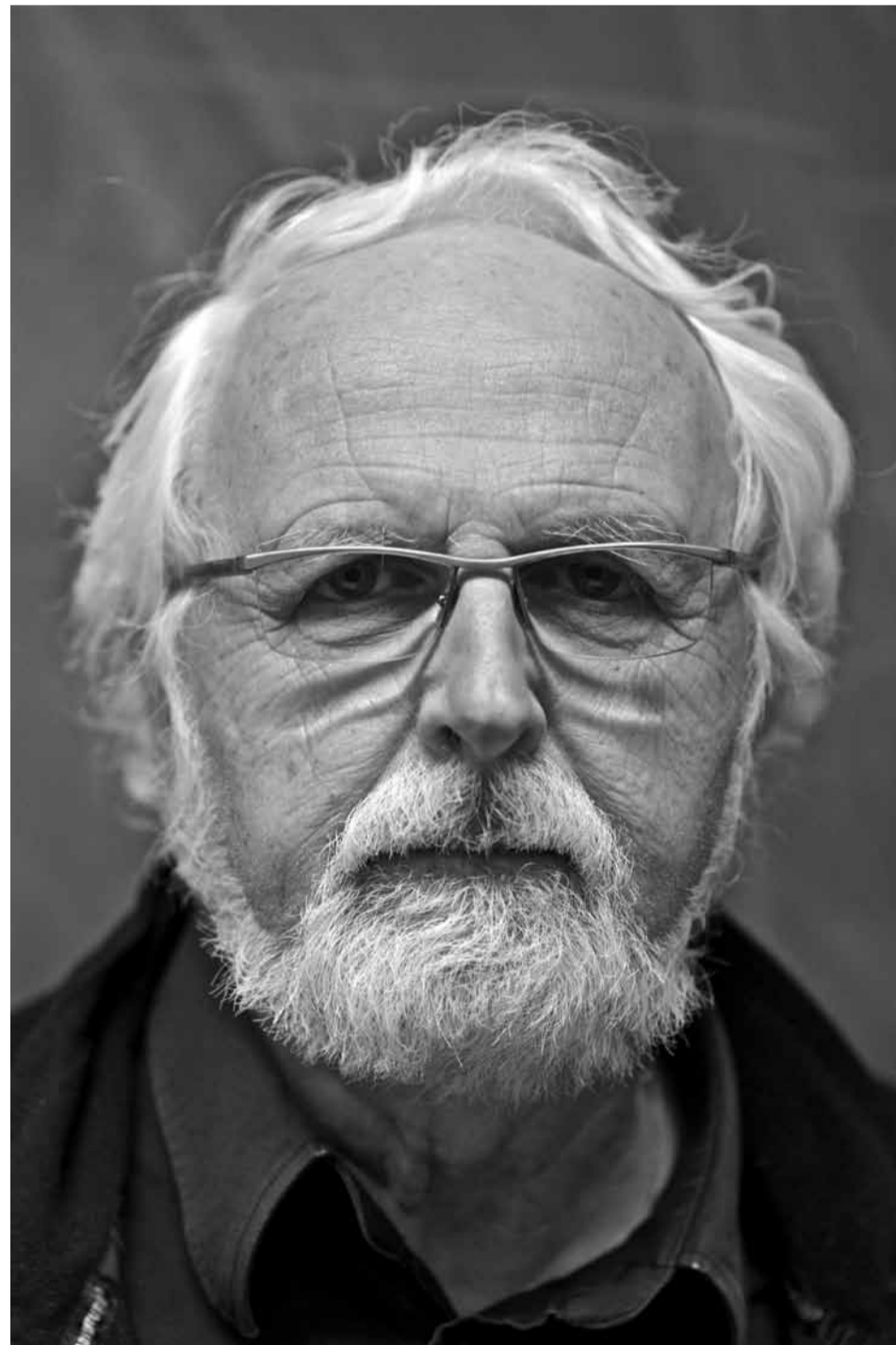
Veto: *Zou de situatie anders zijn geweest als Israël in 1948 in Zuid-Amerika gesticht was?*

Abicht: «Dan zouden we daar allemaal naartoe gaan en bewonderend kijken wat ze bereikt hebben. De kibboetsen, de universiteiten, het hoge opleidingsniveau en de technologische vooruitgang. Chapeau.»

«De Israelische slogan was: "een land zonder volk, een volk zonder land". Verkeerd, want het land was al vol en dat weten ze heel goed.»

«De meeste Joden wonen in Amerika, waar ze prominent, geliefd en absoluut op hun plaats zijn. Dat ze geen land hebben klopt niet.»

«Volgens alle internationale wetten en besluiten van de VN zouden de Palestijnen moeten kunnen terugkeren naar hun land en naar hun olijfgaarden. Wel, die olijfbomen zijn al lang weg en die dorpen zijn overgebouwd. Daar wonen nu al drie generaties Joodse Israëli's. Als zij terugkomen dan zijn de Joden de minderheid in Israël. Dus terugkeren gaat niet meer.»

Andrew Snowball

COÖRDINATOR

Na lang zoeken heeft de studentenraad LOKO een coördinator Internationaal gevonden. Ze heet Heleen Yu. Even maakte LOKO zich zorgen over het feit dat ze aan Groep T studeert en niet aan de KU Leuven. "Volledig onterecht," reageert Bart De Moor, de vice-rector Internationalisering van de KU Leuven.

HOOFDREDACTEUR

Na lang zoeken heeft de studentenraad LOKO een hoofdredacteur gevonden voor het internationale studentenmagazine *The Voice*. De Amerikaanse TôTran Nguyen staat voor een grote uitdaging. De voorbije jaren liep er heel wat mis bij het blad. Zo verscheen het geregeld niet. Nguyen wil meer duiding brengen en minder hard nieuws. (jc)

International
Update

LIGHT-MEDIUM-STRONG OVER DE DOOD

“Er is geen groter verdwijnen dan de dood”

Wat gebeurt er als je dood gaat? Hoe is het om te sterven? Vragen die in het donkerst van onze gedachtegang vaak spelen.

Theatermakers Leentje Vandenbussche, Tijs Ceulemans en Peter Aers zochten naar antwoorden. Het resultaat, de trilogie Light-Medium-Strong, wordt ter gelegenheid van Allerzielen door 30CC geprogrammeerd.

JOEY BOUGARD

De dood is geen vanzelfsprekend onderwerp. Maar voor Tijs Ceulemans was het een natuurlijke stap. “Peter (Aers, red.) en ik waren al even bezig met oefeningen in verdwijnen,” zegt hij. “Zo zijn we na de financiële crisis naar Amerika getrokken, om samen met de hobo’s op goederentreinen rond te trekken. Ook hebben we een maand als zwervers geleefd in Boedapest. Na zo’n inleving speelden we een rechtstreekse terugkeervoorstelling in België: we stonken, waren hongerig, maar het resultaat was pretentieloos theater, waarbij we onszelf vaak

THUISZORG

Aan *Light-Medium-Strong* ging een gelijkaardig proces vooraf. De leden volgden in thuiszorg een persoon (X), die stervende was. “Daarbij gingen we heel specifiek te werk,” zegt Ceulemans. “Peter stond in rechtstreeks contact met X, hij vertelde zijn ervaringen aan Leentje. Ik beluisterde de gesprekken achteraf via audio of video.” Ook deden ze een intensieve literatuurstudie naar de dood in fictie, en brachten ze een maand in India door aan crematietempels. “Een ervaring die op het netvlies gebrand staat,” zegt Ceulemans. “Je ziet mensen 24 op 24 tussen

© Leentje Vandenbussche

“We willen de mensen niet de dood injagen, hé!”

verrasten.” Na de voorstelling in Brussel, die de trip naar Hongarije beëindigde, gingen ze met Leentje Vandenbussche in zee. “Verdwijnen en de dood waren thema’s die ik in mijn eigen parcours met *Alles en niets* bestudeerd had. We waren allemaal gefascineerd door de zoektocht naar het moeilijk vatbare, naar het verdwijnen. En er is geen grotere verdwijning dan de dood.”

het sterven leven. Het is heel onwezenlijk, maar tegelijk ook veel menselijker dan het steriele van de palliatieve zorg.”

De respons van het publiek voor het project was verrassend groot. “We zochten bijvoorbeeld iemand om tijdens diens laatste adem te volgen,” zegt Ceulemans. “*Mission impossible*, dachten we, maar de interesse was enorm.” Vandenbussche beaamt: “We

kregen meer dan 150 boeken toegestuurd met passages over de dood. Leuk, maar veel werk!” (*lacht*)

Ook organiseerden we een “ontbijt met de dood”: we zouden met wildvreemden ontbijten, terwijl ze over hun ervaringen met de dood zouden praten. De immense reactie toonde hoe gemakkelijk het eigenlijk is om erover te praten, zeker met iemand die je niet kent. De dood is zo belangrijk in het leven. Het bespreekbaar kunnen maken geeft voldoening.”

DRIE MAAL DOOD

Het resultaat van hun zoektocht werd vertaald in drie compleet verschillende voorstellingen. “We hadden zoveel materiaal verzameld dat we aan bod wilden laten komen,” zegt Vandenbussche. “Bovendien hadden we elk een

verschillende visie op de gebeurtenissen. Uiteindelijk kwamen we op drie grote thema’s uit: de macht of onmacht ten opzichte van de dood, de confrontatie met het moment zelf en de kennis die we verlangen om ons tegen de dood te wapenen.”

De clou van elk stuk zit in haar titel. *Light* is alle “filmische actie”, het moment van sterven door Ceulemans zelf gebracht in een luchtige monoloog. *Medium* fungeert als middenveld: vijf monologen, gebracht voor groepen van 12 mensen, die de wetenschappelijke kant van de vijf meest voorkomende doodsoorzaken behandelen. Als performance belooft *Strong* het indringend van de drie te worden: een een-op-eenmoment met het publiek, en een aparte ruimte die op de toeschouwer inwerkt. Wat kunnen we daar verwachten? “Ik

kan niet teveel prijsgeven,” zegt Ceulemans. “Het begint met een simpel vraaggesprek. Daarna kom je in een installatie, waar je kan nadenken over het gesprek en de dood. Ten slotte eindigt je in een andere ruimte. Je moet niets choquerends verwachten: we hebben er geen lijk op een wastafel neergepoot. Dat is onze stijl niet.”

“Het is een intieme, zachte ervaring, niets om bang over te zijn,” bevestigt Vandenbussche. “We willen de mensen niet de dood injagen.”

Light speelt op 3 november, *Medium* op 7 november. *Strong* valt op 30 en 31 oktober te bezichtigen in het STUK. Een combiticket kost 24 euro. Meer info op www.30cc.be.

Faust | Verduveld woordenspel

Jan Declair en Koen de Sutter toeren met Faust Ofte Krakelingen Beneden De Louteringsberg door Vlaanderen. Dinsdag was het station 30CC/Schouwburg dat de klok sloeg. Wij spioenden naar een symfonie van taal die de verbeeldingsstroom des mens bedrupt.

LUCAS DE JONG

Declair en De Sutter werkten al eens samen in *Onder het Melkwoud*, een luisterspel van Dylan Thomas in vertaling van Hugo Claus. Daarin werd het fictieve Welsche dorpje Llareggub met poëtische en surrealistische taal tot leven gewekt. Ook in *Faust* staat fantasierijke taal centraal. Poëtisch, surrealistisch, humoristisch: een puike verdienste van auteur en beeldend kunstenaar Pjeroo Roobjee, die voor zijn literaire oeuvre onder meer de Louis Paul Boonprijs binnen wist te rijden. Op vraag van beide acteurs schreef Roobjee voor deze productie van Theater Zuidpool zijn eigen Faustlegende.

AARDE

“Dat ziet er gene katholiek uit,” werpt Faust ons toe wanneer Mephisto arriveert om hem aan het pact te herinneren. In de beroemde sage maakt Faust een afspraak met de duivel: hij krijgt alle rijkdom, kennis en geneugten tijdens een kort en krachtig leven, in ruil waarvoor Mephisto na de dood zijn ziel toekomt. De gedreven geleerde, gespeeld door zwaargewicht Declair, is doorspekt van alle wetenschappelijke kennis. Desondanks zoekt hij nog het water dat zijn dorst naar het geluk op aarde lessen kan. In zijn zoektocht verlaat hij de rationele weg en botst hij op Mephisto, in de gedaante van De Sutter. Faust ondertekent het *papierke* met

bloed, en zweert zo trouw aan de leugenachtige Lucifer. Hij hoopt dat de diensten van de duivel hem naar geluk brengen, maar raakt verscheurd. “Als de duivel bestaat, bestaat dan ook God niet? Waar berouw is, is toch ook genade?”

Als de sociaal onhandige Faust verliefd wordt op de gelovige *snetsabelle* Gretchen, vraagt hij de hulp van Mephisto om zijn *Süssken* voor zich te winnen. Gretchen is nogal *stoutekes* koket, en staat al snel *keineig* paf van Faust. Dat Declair en De Sutter ook andere personages vertolken, wordt duidelijk door de context van de vertelling, hun stemgebruik of attributen. De Sutter + *sakocheke* met *diamantschilferkes* = Gretchen.

Het decor bestaat uit verschillende houten podiumelementen, een schommel, een stang waarop Mephisto de laatste uren van Fausts leven doet luiden en linksachter een beeld dat de acteurs

af en toe een slagje draaien. Het beeld lijkt een vervormd mensje met rode lijnen van bloed, getekend over een lichtblauw lichaam. Achter het beeld tikken er onhoorbaar druppels van de tijd uit het hemelse plafond. Bescheiden elementen die goed passen bij een voorstelling die eerder luisterspel dan een toneel mag heten. Het is de tekst die het beeld draagt, en niet andersom.

MAGIE

In het begin moeten wij de betoverende woordenwereld van Roobjee nog wat gewoon worden, maar al gauw leren we op het juiste level mee te deinen in het ritme van de dialoog. Verbazing en respect voor Declair en De Sutter, die de surrealistische zinnencombinaties van dialect, neologismen en Duitse intermezso’s nagenoeg onverslikt uit hun mond laten stromen. De interactie met het publiek in indirecte

rede, die de acteurs tevens vertellers maakt, zorgt voor verrassing en humor en prikkelt de fantasie, het ware podium van dit theaterstuk. Zoals De Sutter achteraf tijdens het nagesprek opmerkt: “Als ik zeg hoe hij het glas pakt, kun je voorstellen hoe hij dat doet. Als ik gewoon een glas pak, gaat dat niet. Dat is de magie van taal.”

Naast de schitterende acteerpresetaties van twee topacteurs, die u met hun lichaamstaal meertrekken in de juiste onderhuidse stroom van het bedoeld gevoel, schittert *Faust* door taaltactiek. De verstervingen die een karig aangekleed podium ons lijden deed, brachten onze gedachten tot magisch-christelijke zelfverheffing. Had Faust *himself* dit stuk maar kunnen zien.

Faust Ofte Krakelingen Beneden De Louteringsberg toert nog tot 7 februari 2013. Meer informatie op www.zuidpool.be.

MOVE ME IN STUK

Hedendaags dansen! (En hedendaags koude pintjes drinken!)

Hedendaagse dans is vanaf vandaag een week lang all the rage in STUK. Onder de vlag Move Me is er tussen voorstellingen en films door nauwelijks tijd om stil te staan. Uitblazen kan dan wel weer tijdens een rondetafelgesprek. Daar moeten de hersentjes het werk doen.

CHARLOTTE VEKEMANS

Het STUK staat in Leuven bekend om haar vele dansvoorstellingen. Het kunstencentrum is dan ook gegroeid uit een fusie van het Stuc en het KLAP-STUKfestival, dat draaide rond hedendaagse dans. Anna Theresa de Keersmaecker, de bekende Belgische choreografe van onder meer Rosas, kreeg bij het KLAPSTUKfestival haar eerste speelkansen. Move Me past dus binnen een bredere aandacht in het STUK voor hedendaagse dans.

Griet Verstraelen, organisatrice van de Move Me weken, legt uit hoe hedendaagse dans zich onderscheidt van andere dansvormen: "Hedendaagse dans is een begrip met een dubbele betekenis: er kunnen

"De ervaring van het publiek bundelen"

alle moderne dansvormen mee bedoeld worden of de specifieke kunstdiscipline. In het STUK gebruiken wij de tweede betekenis: hedendaagse dans als een kunstdiscipline die zich onderscheidt van bijvoorbeeld hip hop of jazzballet door de afwezigheid van een vast vocabularium. Bij een dans als hip hop zijn er een aantal kenmerkende bewegingen, het vaste vocabularium van dat dansgenre. Dat ontbreekt bij hedendaagse dans, waarbinnen je twee verschillende stromingen kan onderscheiden: conceptuele dans en wat in de sector dansdans wordt genoemd, een eerder fysieke variant."

WORKSHOP

Behalve verschillende dansvoorstellingen, organiseert het STUK ook workshops dansanalyse, waar dieper op de verschillende voorstellingen wordt ingegaan. Het concept is een combinatie van voorstellingen en gesprekken: uit het aanbod worden een aantal voorstellingen gekozen die dan in kleine groep worden besproken. "De bedoeling is om mensen die geïnteresseerd zijn in hedendaagse dans een forum te bieden waar zij vragen kunnen stellen en dieper kunnen ingaan op de voorstelling," vertelt Verstraelen. "Zowel als eerste kennismaking als voor mensen die al regelmatig eens een dansvoorstelling meepikken. We willen zeker geen bepaalde uitleg van het stuk opleggen aan de mensen, eerder de ervaringen van het publiek bundelen en hen meer informatie geven over de bedoelingen van de choreograaf."

RONDETAFFELGESPREK

"Als kunstencentrum willen wij ook de band tussen artiesten en hun publiek versterken," legt Verstraeten uit. "Vandaar dat we de gewone Leuvenaars aan het woord willen laten in *around the table*, een rondetafelgesprek over lichamelijkeheid. Ik heb zelf zo'n gesprek gevolgd in Berlijn en daar viel me op hoe aangenaam het is wanneer er op een open manier over lichamelijkeheid kan worden gesproken, zonder daarbij zweverig te worden. Zo hebben we tien Leuvenaars uitgenodigd om over het fysieke te komen praten. Er is bijvoorbeeld een psycholoog die vertelt over het belang van lichamelijkeheid in zijn beroep, maar ook een orgelbouwer."

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Gasthuisberg
en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Read.
Like.
Share.

Veto+

Het recentste studentennieuws
vind je 24/7 op Veto.be en op
Facebook en Twitter.

 veto www.veto.be
 [/vetoleuven](https://twitter.com/vetoleuven)
 [@veto_be](https://www.instagram.com/veto_be)

CULKAL

DE CULTURELE KALENDER VAN LEUVEN VOOR NOVEMBER

MUZIEK

16/11 Heropening Het Depot

De heropening van hun verbouwde concertzaal staat volgens Het Depot "in koeien van letters in onze agenda". Gelijk hebben ze, want Selah Sue heropent Het Depot maar liefst vier maal van 16 tot 21 november. Andere interessante concerten in november zijn de Britse indierockband The Cribs (24/11) en de singer-songwriter Fink (25/11).

27 & 29/11 Interfacultaire Rockrally

Ook de KU Leuven biedt een platform voor opkomend muzikaal talent. De verschillende faculteiten vaardigen telkens één groep af die het dan onderling tegen elkaar opnemen om zo te bepalen welke faculteit het meest muzikaal getalenteerd is. Interesse? De voorrondes vinden plaats op 27 en 29 november.

15/11 tomàn en Raketkanon o.a. STUK

Met die twee bands etaleert het STUK talent van eigen bodem. Op hun nieuwe plaat *postrockhits volume II* wijkt tomàn af van zijn oorspronkelijke postrocksound, in ruil voor een meer instrumentale krautrock aanpak. Een nieuwe aanwinst bij het Belgische Zealrecords is Raketkanon, nu al "de gevaarlijkste band van België" genoemd.

PODIUM

8-11/11 Playground festival M & STUK

Voor dit kunstfestival slaan museum M en STUK de handen in elkaar. Met de *white cube* van de beeldende kunst en de *black box* van het theater willen de organisatoren aantonen dat ondanks de verschillen tussen de twee disciplines de grens erg vaag is. Het resultaat moet "spannende kunst" zijn. Dit jaar zijn er verschillende verwijzingen naar Turkije.

29/11 Kotroute in full color STUK

Deze bijzondere kotroute wil studenten aanzetten om hun kot om te toveren tot een artistieke ruimte en jonge kunstenaars de kans geven hun kunst aan een breder publiek voor te stellen. De tocht wordt voorafgegaan door een kick-off in STUK en afgesloten met een feestje. Stippel zelf je route uit en ga mee naar een bont kleurenfeestje.

24/11 De Spelerij Minnepoort

Dit toneelstuk vertelt het verhaal van arbeider Georges, die na zijn gevangenisstraf zijn vrouw terug ziet. Zij bedriegt hem echter met hun buurman en vriend. Een nog steeds actuele mix van schuld, verzoening en leugen. De tekst is geschreven door Hugo Claus en Sioen zorgt voor de muzikale begeleiding.

FILM

1/11 The Ambassador Cinema Zed

"To break the story, you must become the story." Met dat in gedachte vertrekt de Deense journalist Mads Brügger op een undercoverreis als Europese ambassadeur om de waarheid over de Afrikaanse diamanthandel te onthullen.

14/11 The Words Kinopolis

Schrijver Rory Janssen's droom om een succesvol auteur te worden komt tot vervulling wanneer hij zich voordoet als de auteur van een oud manuscript. Maar dan confronteert een oude man Rory met zijn daden en zet hij diens literaire carrière op het spel. Het Sundance festival kon de acteerprestaties van onder andere Bradley Cooper en Jeremy Irons best smaken.

21/11 Frankenweenie Cinema ZED

In Tim Burtons nieuwe animatiefilm brengt de jonge Victor zijn hondje Sparky terug tot leven nadat die onder de wielen van een auto terecht kwam. Wanneer Sparky ontsnapt blijkt hij toch niet helemaal de oude... Deze film voor alle leeftijden krijgt een unieke twist doordat het zwart-wit en 3D combineert. (es)

ÓLAFUR ARNALDS TREEDT OP IN STUK

“Mensen meer open minded maken”

Erased Tapes, een Londens-Berlijns platenlabel mocht vijfkaarsjes uitblazen in STUK. Het label specialiseert zich in een mengvorm tussen klassieke muziek en elektronica. Ook IJslander Ólafur Arnalds was van de partij op het verjaardagsfeestje.

MARGOT HOLLEVOET & THOMAS CLIQUET

“Ik ging vanmiddag even joggen in jullie prachtige stad. Ik ben 300 meter ver geraakt. En toen viel ik over een kassei. De straten zijn hier niet zo fantastisch.” Ólafur Arnalds, gewond aan zijn schouder door de val, legt zijn publiek uit dat hij onder de pijnstillers zit en eigenlijk niet mocht optreden van de dokter. “Dus als ik wat gek doe, weten jullie waarom.” Wat volgde, was een optreden dat niet leek te lijden onder verdovende middelen – al was zijn lofzang over Belgische frietsauzen op z'n minst bevreemdend. Een interview.

Veto: Hoe zou u uw muziek omschrijven voor mensen die ze niet kennen?

Ólafur Arnalds: «Alsof iemand klassieke muziek, elektronische muziek en zelfs popmuziek met elkaar

vermengt. Voor nieuwe composities ga ik gewoon zitten en begin te spelen. Als het niet werkt, blijf ik proberen tot ik iets heb. Dat is de enige manier voor mij om te componeren.»

Veto: Hoe weet u dan wanneer iets niet werkt?

Arnalds: «Door mijn goede muzieksmaak. Ik kan het goede van het slechte onderscheiden.» (lacht)

Veto: U wilt een breed publiek laten kennismaken met klassieke muziek. Is dat tot nu toe gelukt?

Arnalds: «Ik denk het wel. Wat Nils (Frahm, red.), ik en andere artiesten op het Erased Tapes label doen, heeft veel verandering teweeggebracht de laatste vijf jaar. Toen ik begon met dergelijke muziek te maken, was er niet zo'n groot publiek voor het genre, maar nu zeker wel. Mensen zijn meer openminded geworden.»

LIVING ROOM

Veto: Geeft u de voorkeur aan kleinere zalen, die qua sfeer intiemer zijn en meer bij uw muziek passen?

Arnalds: «Grote of kleine shows, het zijn verschillende dingen. In kleine zalen creëer je inderdaad gemakkelijker een intieme sfeer. Al hebben grote concerten ook voordelen, zoals een mooie visuele show. Dat is niet altijd technisch mogelijk in kleine zaaltjes, zoals die van STUK.»

Veto: Hoe slaagt u erin om emotie in uw muziek tot uiting te brengen zonder lyrics?

Arnalds: «Negentig procent van de muziek doorheen de eeuwen is zonder tekst geweest. Eigenlijk is dat een heel nieuw fenomeen. Ik zou me eerder afvragen waarom mensen zo geraakt worden door een tekst. Muziek heeft altijd emoties opgeroepen. Het is niet iets wat alleen ik doe. Op mijn derde album dat binnenkort verschijnt staan wel enkele nummers waarop tekst te horen is.»

Veto: Het is een jaar geleden dat uw Living Roomproject, waarbij u één song per dag maakte en uitbracht, uit

de grond gestampt werd. Hoe kijkt u erop terug?

Arnalds:«Living Room Songs was heel leuk om te doen. Niet alle songs waren perfect, maar dat is eigen aan het concept wanneer je zo snel na elkaar nieuw materiaal uitbrengt. Het is spontaan.»

“Een klein land waar niet veel te doen is. Dus maakt men muziek.”

«Ik zal zeker soortgelijke dingen blijven doen. Ik ben nu bezig met enkele ideeën om volgend jaar misschien mee naar buiten te komen.»

AFGELEGEN

Veto: IJsland heeft betrekkelijk veel bands die uitzonderlijke muziek maken. Zit er iets speciaals in het water?

Arnalds: «Het is een klein land waar niet veel te doen is. Dus maken veel mensen muziek.

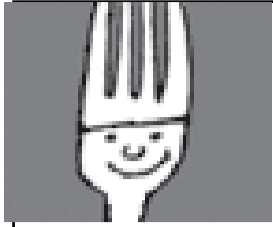
Maar niemand weet het precieze antwoord op die vraag. We kunnen wel speculeren over de redenen. Volgens mij heeft het te maken met de geïsoleerdheid van IJsland. Hetzelfde zie je op de Faerøereilanden, die afgelegen gesitueerd zijn in de Atlantische

Oceaan. Er wordt daar uitzonderlijke kunst geproduceerd.»

Veto: U bent heel actief op Twitter. Voelt u zich zo betrokken bij de fans?

Arnalds: «Ik probeer sowieso contact te houden met mijn fans. Zowel tijdens, voor als na mijn liveshows probeer ik interactief te zijn. Daarvoor zijn Twitter en Facebook heel handig. Het maakt het allemaal plezier. Ik vind het niet leuk wanneer muzikanten zichzelf op een piëdestal plaatsen.»

Menu van de week

In Alma 1-2-3

23 - 26 oktober 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Hutsepot	€ 4.40
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Luikse pens met savooikool en ketjapsaus A2+A3	€ 2.90
Paprika gevuld met quorn en vegetarische saus	€ 4.40
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1	€ 2.90
Steak met groenten en saus	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Visfilet met dugleresaus en wortelen	€ 5.30

woensdag

Gehaktbrood in bladerdeeg met slaatje A1+A2	€ 4.40
Hamburger met witte bonen in tomatensaus A3	€ 2.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Spaghetti bolognese groot A2+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A2	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90
Vegetarische loempia met currysous en wokgroenten	€ 3.80
Wildschotel	€ 5.30

donderdag

Koninginnenhapje A2	€ 3.80
Lamssteak met tijmsaus en boontjes	€ 5.30
Provencaals stoofpotje A2+A3	€ 2.90
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1	€ 2.90
Steak met groenten en saus A2+A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Varkenslapje met blackwellsaus en bloemkool	€ 4.40
Veggie Cannelloni	€ 4.90

vrijdag

Boerenworst met schorseneren in room A1+A2	€ 2.90
Burrito met tomatensaus en kampernoelies en groentenrijst	€ 5.30
Gepaneerd kalkoenlapje met tomatenvulling, oventomaat, pestoroomsaus en penne	€ 4.90
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

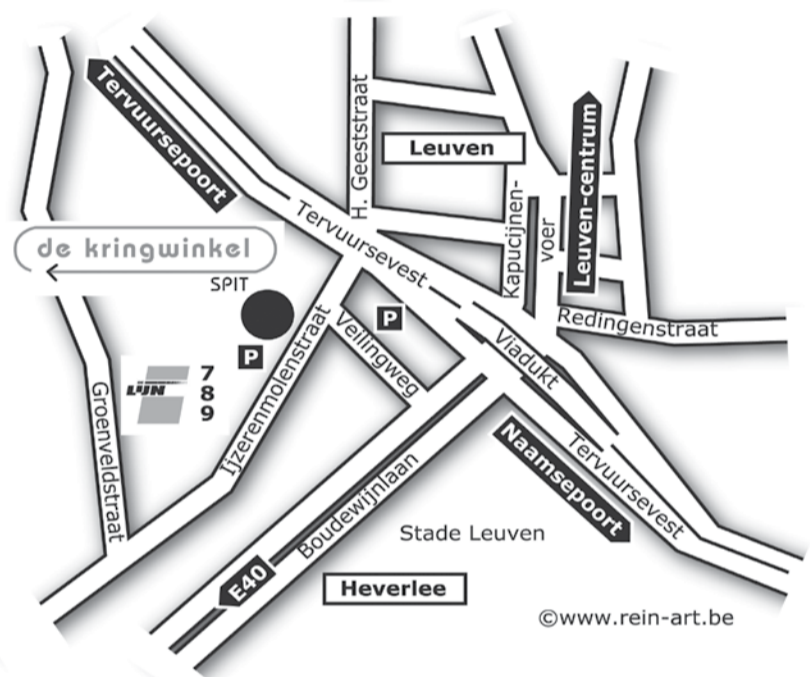
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57
spit.be

web: www.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

Wekelijkse satirische rubriek van Veto

KULeuven geeft lage niveau Politieke & Sociale wetenschappen toe

originele foto: KULeugen - Jeert Ganssen

Femme De La Rue - Seksisme op straat wordt steeds inventiever

originele foto: Campuskrant - Rob Stevens

Mark haalde zijn informatie deze week uit de cijfers van de Federale Politie, met de hulp van Dim Wehaen. Heb jij een tip voor Mark? Stuur hem een (beleefd) mailtje op kuleugen@veto.be

VERNIST

HOUTEN STOEL

Heeft u info?
Bel de politie op het gratis nummer:
0800/ 30.30.0

Roger (72) uit Dilbeek zat in de zomer van '98 na het verorberen van een lichtjes vervalten salami ook eens met de "24 urenloop".

STELLING VAN DE WEEK

originele foto: KULeugen - Escargot Mollevoet

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 5
Maandag - 22 oktober 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Jelle "Bjarne Riis" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Tom Simpson" Hollevoet
's Meiersstraat 5

3000 Leuven

Redactie:

Jens "Eddy Merckx" Cardinaels, Philip "Francisco Mancebo" Gallasz, Wouter "Shiwen Ye" Goudeseune, Pieter "Hugh Hefner" Hiele, Sam "Johan Museeuw" Rijnders, Andrew "Usain Bolt" Snowball & Charlotte "Verzin Maariets" Vekemans

Schrijvers:

Laura "Tom Aage Aarnes" Hollevoet, Thomas "Fritz Aanes" Cliquet, Joey "Djamolidin Abdoesjaparov" Bougard, Wim "Real Madrid" Dehaen, Lucas "Popeye" De Jong, Nils "Maikel Aerts" De Neubourg, Nele "Alberto Contador" Hiele, Cédric "Justin Gatlin" Suttels, Olivier "Chioma Ajunwa" Schuermans, Sander "Albina Akhatova" Cox, Robbert "Mariem Alaoui Selsouli" Boudewijns, Femke "Anna Alminova" Berts-

ché, Thomas "Lance Armstrong" Cliquet, Eva "Ash Çakır Alptekin" Schalbroeck

Fotografen:

Sophie "Rudi Altig" Verreycken, Stephanie "Uwe Ampler" Verbeken, Senna "Kim Andersen" Mertens, Michael "Marvin Anderson" Vanderheyden

Tekenaars:

Simon "Johannes De Doper" Englebert, Wim Dehaen & Jeroen "Charlie Sheen" Baert

Dtp:

Jens Cardinaels, Jan "Kate Moss" Blykers, Jeroen Baert & Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Margot Hollevoet, Gijs "Adrián Annus" Van den Broeck, Jens Cardinaels & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "Henry Antchouet" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede) Oplage:
9.000 exemplaren ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, onze favoriete dopingzondaars..) + zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be.

De swingende schaatser

Met vijftien Europese en zeven wereldtitels valt er voor Bart Swings niet veel meer te winnen in het skeeleren. Om zijn Olympische wens waar te maken, maakte de 21-jarige Leuenaar begin vorig jaar de overstap naar het ijs. Bijna twee jaar later behoort de KU Leuvenstudent tot de mondiale top tien.

SANDER COX

Veto: *U bent niet de eerste schaatser die afkomstig is uit de skeelerwereld. Zo was de Amerikaan Derek Parra in 2002 de allereerste die vanuit eenzelfde achtergrond Olympisch goud won. Wie is uw grote voorbeeld?*

Bart Swings: «Chad Hedrick. In eerste instantie zeiden de Nederlandse schaatsliefhebbers dat hij niet kon schaatsen omdat hij de pure schaatstechniek nog niet beheerste. Hedrick won drie wereldtitels en in 2006 pakte hij Olympisch goud op de 5.000 meter.»

Veto: *Twee maanden na uw allereerste schaatslagen, stond u al aan de start van het EK allround. In februari werd je negende tijdens het WK allround. In hoeverre ligt u op schema voor de Winterspelen van 2014 in het Russische Sotsji?*

Bart: «Ik schaats nog geen twee jaar. Dat ik dit jaar al de top tien heb gehaald op het WK allround, had ik twee jaar geleden ze-

schaatsers dat ik al in Sotsji Olympisch kampioen kan worden. Daar wil ik zelf voorlopig nog niet aan denken.»

Veto: *Tijdens de Olympische winterspelen is er geen allroundtoernooi. De 5.000 meter is uw beste afstand. Daarnaast schaatst u samen met uw teamgenoten van RSC Heverlee in ploegverband. Zijn jullie een outsider voor de Olympische ploegenachtervolging?*

Bart: «De 5.000 meter is inderdaad mijn favoriete afstand. Voor de ploegenachtervolging train ik samen met mijn broer Maarten, Ferre Spruyt en Wannes Praet. We komen alle vier uit het skeeleren. Dat is een groot voordeel omdat wij weten hoe het is om voor elkaar te rijden. De ploegenachtervolging gaat over 3.000 meter, een afstand die me goed ligt. Het grootste obstakel vormt de kwalificatie. Enkel de beste acht landenteams doen mee aan de Spelen. Als we ons kwalificeren, is alles mogelijk. Gelukkig hebben we nog een jaar om ons voor te bereiden.»

sen die voor eigen publiek rijden zeker niet uitvlakken. De 1.500 meter is het koningsnummer en daar heb je een erg brede top. Vorig seizoen eindigde ik tijdens een wereldbekerwedstrijd als tiende, op maar 0,70 seconden van winnaar Shani Davis.»

Veto: *Enkele maanden na uw overstap naar het ijs deed u de schaatserwereld versteld staan door in Salt Lake City op uw allereerste 10.000 meter, het Belgisch record van Bart Veldkamp met vier seconden te verbeteren. Hoe schat u uw kansen in op de langste afstand?*

Bart: «De 10 kilometer is tijdens allroundtoernooien (die gaan over 500, 1.500, 5.000 en 10.000 meter) de slotafstand. Omdat het allrounden niet Olympisch is, zijn de toernooien voor mij vooral meet- en leermomenten. In de aanloop naar de Spelen ga ik in principe niet voor de 10 kilometer, maar voor de ploegenachtervolging en de individuele nummers (1.500 en 5.000 meter).»

FOUTE WISSEL

Veto: *25 rondes schaatsen... Probeer ons eens uit te leggen hoe zwaar dat is?*

Bart: «Ik moet toegeven dat ik nooit uitkijk naar die afstand. De sport vraagt mentaal enorm veel van je. Ik schaats altijd zoveel mogelijk vanuit een aflopend rondeschema, zodat ik niet gedemotiveerd raak. Je moet vijftientig rondes lang enorm gefocust zijn. Eén kleine fout en het is direct voorbij. Ondanks de vermoeidheid en de verzuring

om op te geven. In de laatste drie rondes voelen je benen aan als steen. Als ik over de streep kom, zoek ik zo snel mogelijk de bank op. Mijn hartslag ligt dan rond de 190. Vooralsnog ben ik nog niet sterk genoeg om op de 10 kilometer met de allerbeste schaatser mee te kunnen.»

Veto: *Tot nog toe heb je slechts één keer mogen schaatsen in Salt Lake City. Dat is vanwege de hoge ligging een van de snelste ijsbanen ter wereld. Hoe merk je het verschil met laaglandbanen als die van Heerenveen en Berlijn?*

Bart: «Op hooglandbanen heb je veel minder luchtweerstand en is de lucht veel ijler. Dat merk je goed op de rechte stukken. Dan voel je echt dat je sneller vooruit gaat.»

VIVE LE VELO

Veto: *Bart Veldkamp was in 1998 de eerste Belgische schaatser op de Spelen maar de sport staat hier nog altijd in de kinderschoenen. Voor ijstrainingen moet je uitwijken naar Eindhoven, Erfurt of Inzell. Wanneer krijgen we in België de eerste 400 meterbaan?*

Bart: «Misschien als ik Olympisch kampioen word... Het is duidelijk dat we daarvoor eerst meer prestaties moeten neerzetten. Na mijn overstap naar het ijs was ik aangenaam verrast door de belangstelling. Niet alleen door vrienden en familie maar ook door de media. Dit jaar ben ik bijvoorbeeld al te gast geweest bij het Sporzaprogramma *Vive le Vêlo*. Tijdens de Winterspelen zie je op Sporza vooral samenvattingen van het schaatsen. De belangstelling is er dus wel.»

Veto: *In ons land kent men het schaatsen vooral van de Friese Elfstedentocht, een tocht van 200 kilometer. In 1997 was de laatste editie. Kunnen we alvast afspreken dat u er bij bent tijdens de eerstvolgende editie?*

Bart: «In februari was het bijna zover en was ik al in voorbereiding, maar het ijs was net te dun en er kwam geen Elfstedentocht. Om voorbereid te zijn op de tocht schaats ik regelmatig marathons. Bij de eerstvolgende editie ben ik er sowieso bij, of hij moet toevallig net in een Olympische cyclus vallen.»

Veto: *In Vlaanderen is men zot van de koers en in Nederland is schaatsen volkssport nummer één. Wie is er zotter?*

Bart: «Het schaatsen in Nederland kun je inderdaad vergelijken met cyclocross in Vlaanderen. Volgens mij zijn ze allebei even zot. Bij beide sporten is er veel publieke belangstelling voor de sport zelf, en het feest eromheen. Schaatsen is wel Olympisch en dat maakt de sport veel internationaler. Nederlandse schaatfans juichen niet alleen voor Nederlanders. Als Belgisch schaatser krijg ik veel applaus in Heerenveen.»

Veto: *Voor een topsporter zijn rustperiodes niet altijd geliefd. Omschrijft u zichzelf als sportverslaafd?*

Bart: «Sportverslaafd wil ik het liever niet noemen. Ik kan het wel goed merken aan mijn lichaam. Als ik twee weken rust moet nemen, pak ik na een week mijn skeelers. Ik voel me dan lui en ik merk dat mijn beenpijnen gaan verzwakken.»

Veto: *We zouden bijna vergeten dat u naast het schaatsen druk in de weer bent met uw studie aan de KU Leuven als burgerlijk ingenieur en het skeeleren in de zomerperiode. Is dat te combineren?*

Bart: «Gelukkig word ik met mijn topsportstap goed geholpen door de KU Leuven. Ik wil graag mijn bachelor en master halen. Ik skeeler van kleins af aan, dus dat wil ik er zo lang mogelijk bij blijven doen. De twee sporten lijken erg op elkaar. Het skeeleren in de zomer helpt mij om in het ritme te blijven voor het schaatsen in de winter. Voorlopig gaat dat nog altijd goed.»

Michael Vanderheyden

“Het schaatsen in Nederland kun je vergelijken met cyclocross in Vlaanderen. Ze zijn allebei even zot”

ker niet verwacht. Technisch gezien moet ik nog enorm veel leren. De Spelen van Sotsji zie ik als een leertraject. Op de 5.000 meter ga ik voor een toptienklassering. Mijn hoofddoel ligt in 2018, dan zijn de Olympische winterspelen in Pyeongchang (Zuid-Korea, red.). Na mijn overstap naar het schaatsen zeiden enkele Nederlandse

HOOGLANDBANEN

Veto: *Wie zijn uw grootste concurrenten op de individuele nummers?*

Bart: «Op de 5.000 meter heb je drie Nederlanders zoals Sven Kramer die bijna altijd vooraan eindigen en je hebt onder meer de Fransman Alexis Contin en de Noor Håvard Bøkko. Bovendien moet je de Rus-

moet je continu op je techniek letten en geen misslag maken.»

«Denk bijvoorbeeld aan de foute wissel van Sven Kramer tijdens de laatste Winterspelen in Vancouver. Halverwege de 10 kilometer moet je op zoek naar je tweede adem en zit je tegen je maximum aan. Vaak geenoeg heb ik in die fase van de race gedacht